ΤΗ Ϛ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

† Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α΄ αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου (†891).

Ἑόρτιος τάξις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου

Ἡ παροῦσα Ἀκολουθία, συνερανισθεῖσα ἐξ ἀρχαιοτέρων τῆς Ἐκκλησίας Ὕμνων καὶ συνταχθεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως τοῦ Τυπάλδου, ἐξεδόθη καὶ αὐτοτελῶς ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιμελείᾳ τοῦ Καθηγητοῦ Ἰωάννου Ν. Καρμίρη.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ⸏ Δι ⸎

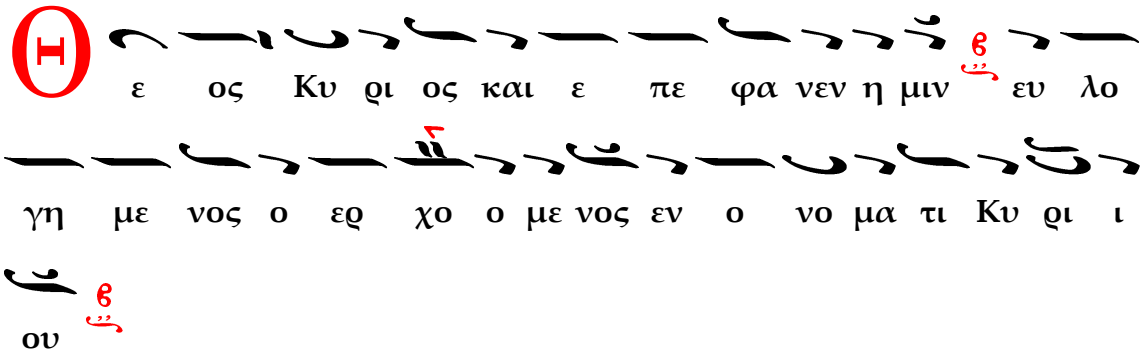

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

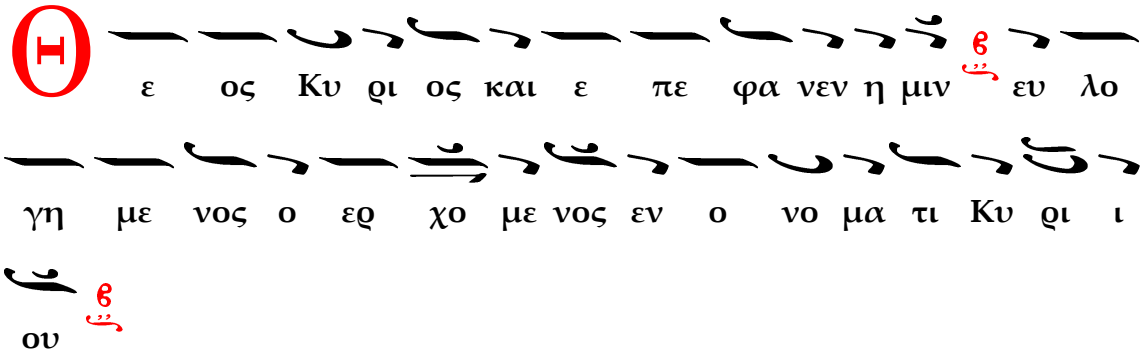

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι

Ω ς των Α πο στο λων ο μο ο τρο πος και της

Οι κȣ με νης δι δα σκα λος τω Δε σπο τη των ο λων

ι κε τευ ε Φω ω τι ε ει ρη νην τη οι κȣ

με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε

λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ

θε νε εκ σȣ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι

και ο συ νης Χρι ςος ο Θε ος η μων φω τι ζων

τȣς εν σκο τει ευ φραι αι νȣ και συ πρε σβυ τα

δι και ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ

θε ρω την των ψυ χων η μων χα ρι ζο μενον η μιν

και την α να α στα α σι ι ι ιν

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος τῆς ἑορτῆς]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέλαμψεν ἰδού, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἔαρ, ἐπέφανεν ἰδού, τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου, Φωτίου τοῦ παμμάκαρος, ἡ φαιδρὰ μνήμη σήμερον. Ὅθεν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν τοῦτον, ὡς στηρίξαντα, τῶν Ὀρθοδόξων τὴν Πίστιν, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἔνθεον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας. Ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν Πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερὸς Συμεών· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ Ἱεράρχης καὶ σεπτὸς θεηγόρος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ λαμπρὸς ὑποφήτης, τὰς διανοίας χάριτι ἀρδεύεις πιστῶν τῶν αἱρετιζόντων δέ, κατακλύζεις τὰς φρένας, χάριν ἀναβλύζων τε τῶν θαυμάτων ἐκπλύνεις· παθῶν παντοίων ῥύπον ἀληθῶς, ὅσιε Πάτερ πανένδοξε Φώτιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι᾽ ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου ξ

Βȣ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μȣ πο ο ολ λα α α

Δι

πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α

Βȣ

αυ τος α αν τι ι λα α α βȣ ȣ ȣ και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μȣ ȣ

Δι

Ο ι μι σȣ ȣν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

Βȣ

η η τε ε ε ε ε α πο ο τȣ Κυ υ ρι

Πα

ι ι ȣ ȣ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

Μ Βȣ

ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Βȣ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Βȣ

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

Δι

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

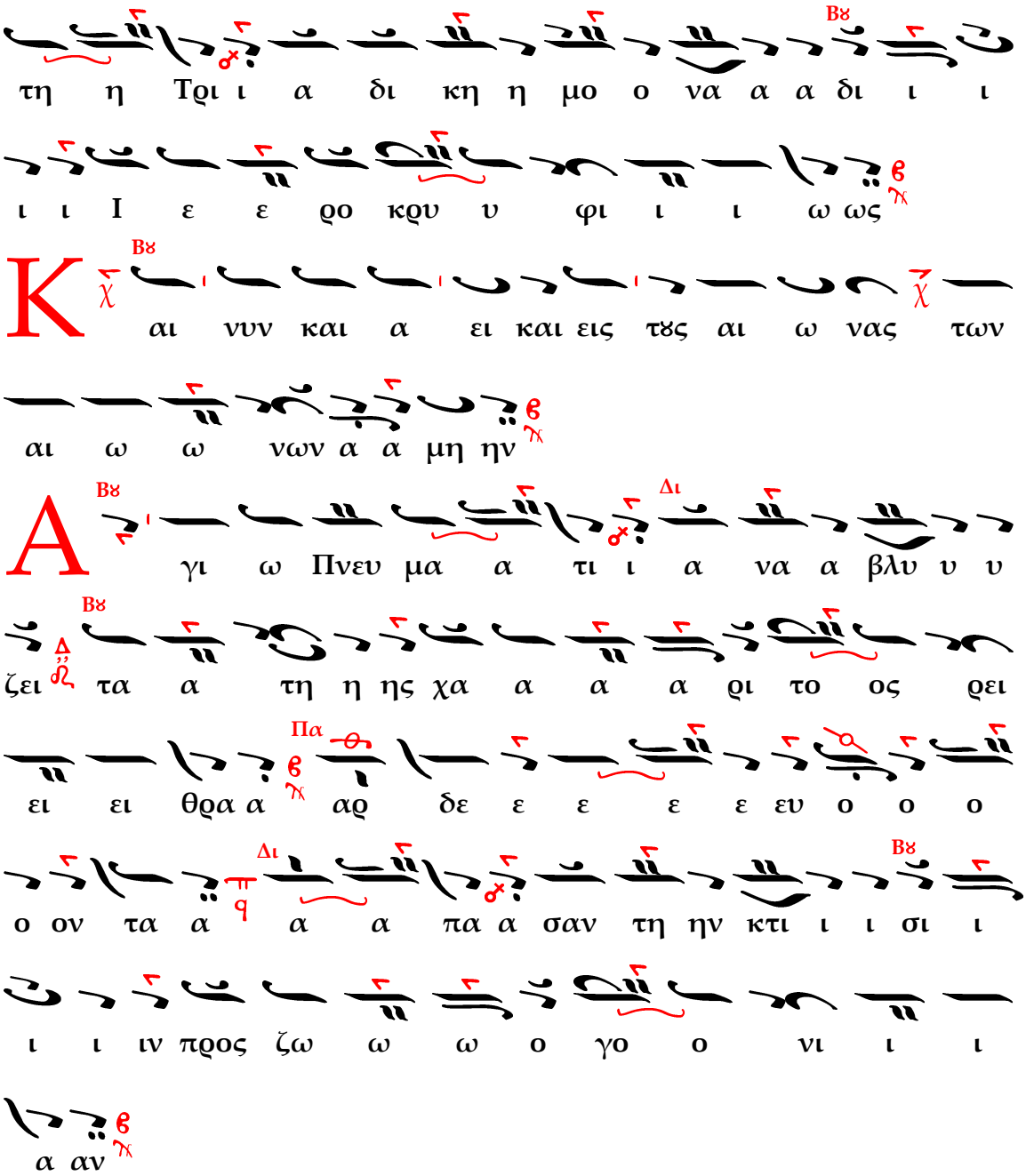

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μη΄.

Ἦχος Βου

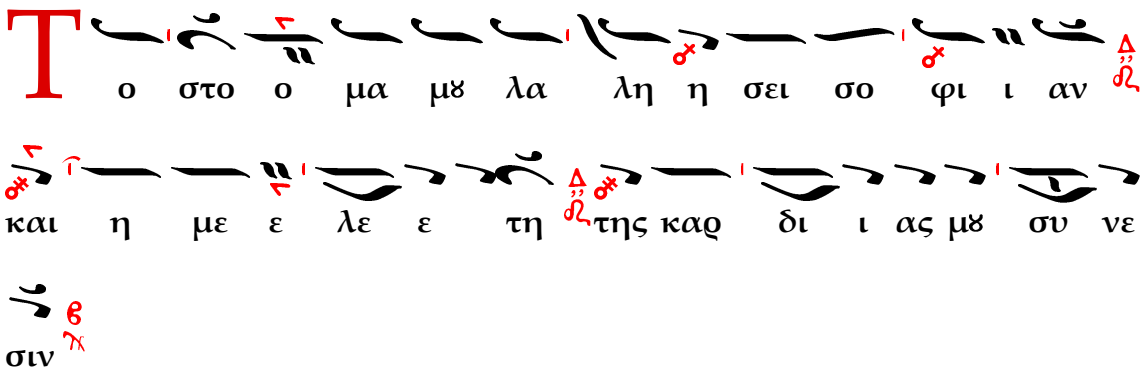

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες

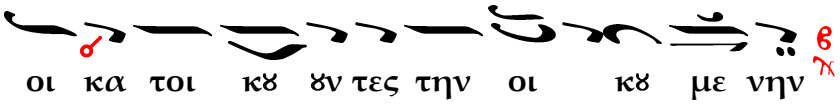

Στίχ. β΄. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου,

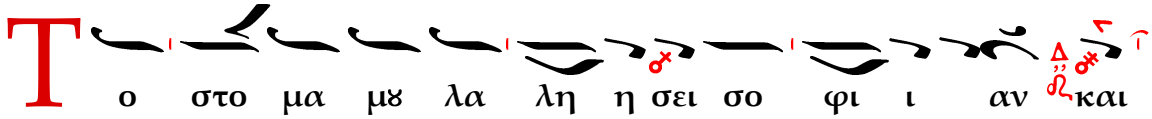

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Ἦχος Δι

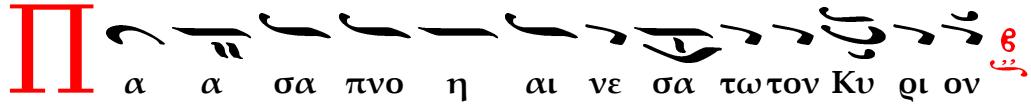

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

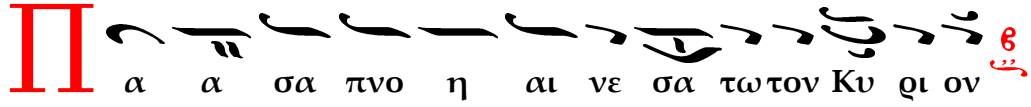

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

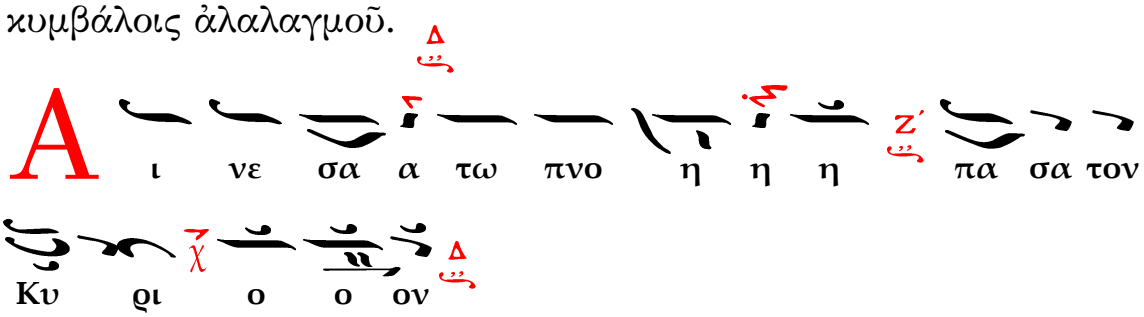

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι΄ 1-9)

(Ζήτει τῇ ΙΓ΄ Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὄρθρον).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον
τοῦ Ὄρθρου ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἐστιν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ᾽ ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λῃσταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὑρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

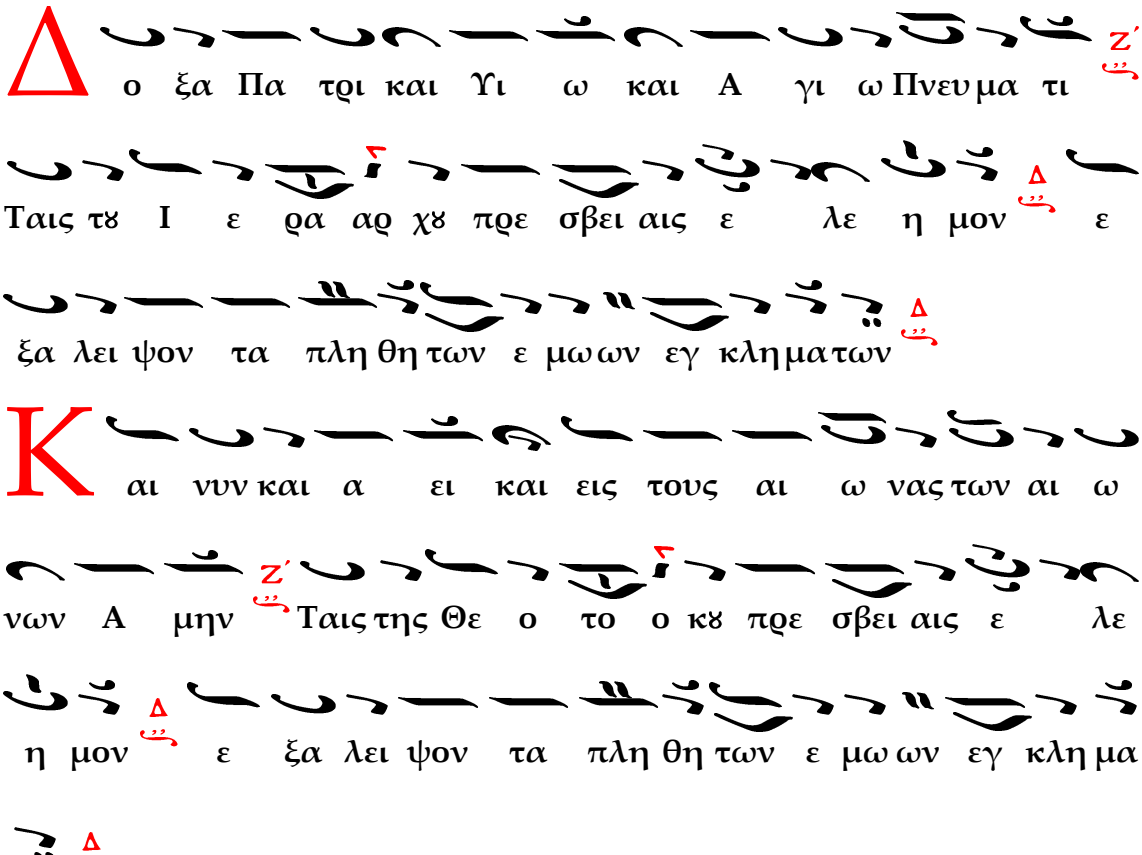

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

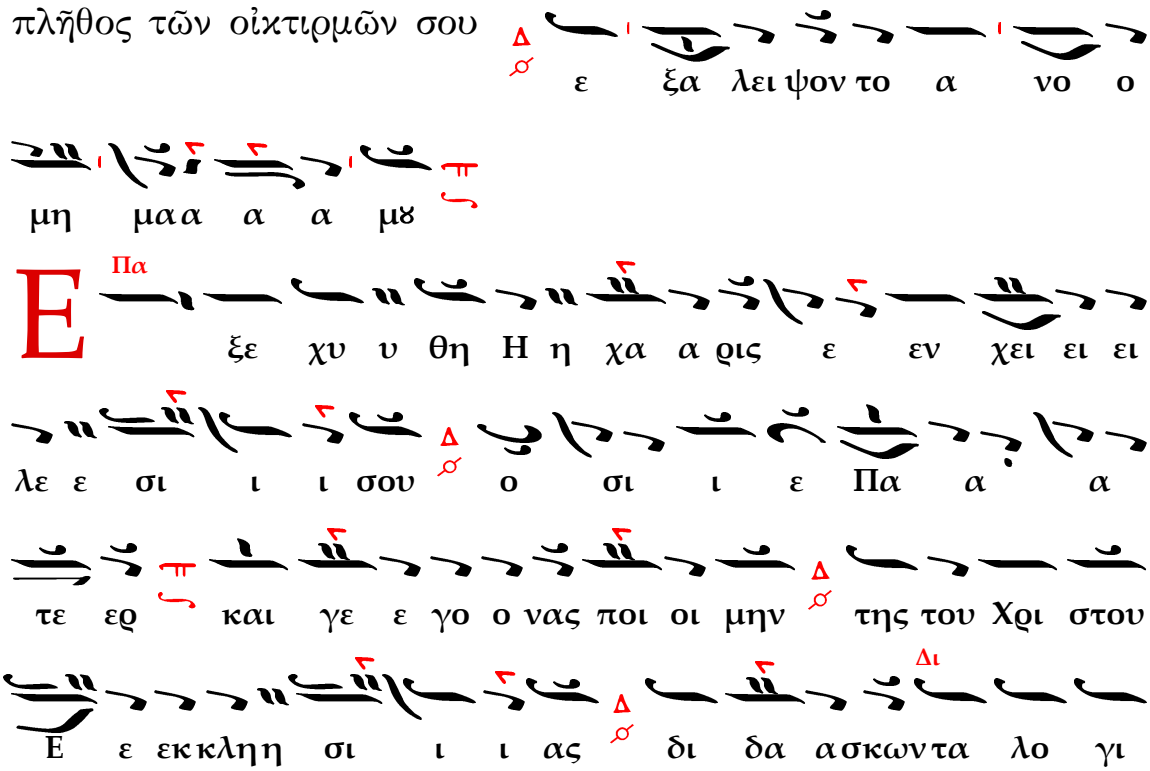

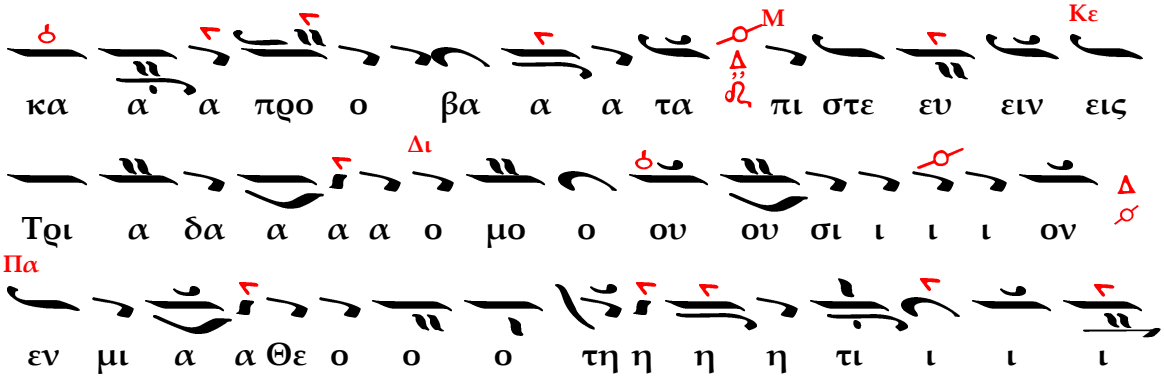

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς δ΄, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ἑορτῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ὁ εἱρμός.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφῃ, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεὼν τῷ γήρᾳ, ἀνειμέναι καὶ κνῆμαι, παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν, σὺν Ἀσωμάτοις στήσαντες, ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄.

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωστὴρ θεαυγεύτατε, φωτὸς ἐπώνυμε Ἅγιε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με φωτὸς αὐγάσας θείου, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στῦλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Φώτιε ἔγνωμεν.

Δόξα.

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύων θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα Νικόλαον, τὸν ματαιόφρονα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον.

Τῆς ἑορτῆς. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος γ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτῃ, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, τῆς Δύσεως δράκων ὁ δεινός, τοῖς λόγοις σου πεφίμωται, φωστὴρ θεοειδέστατε· διὸ καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀξιοχρέως τιμῶμέν σε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκροῦται αἱρέσεως ὁ ὄφις, τοῖς λόγοις σου Πάτερ τοῖς σοφοῖς,

ὡς λίθος προσβαλλόμενος καὶ κάραν συντριβόμενος· διόπερ Ἐκκλησία τε, ἀξιοχρέως γεραίρει σε.

Δόξα.

Γραφῶν παραστάσεσι γενναίαις, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος σοφέ, κοινὴν εἶναι ἀπέδειξας, καὶ Πνεῦμα ὀνομάζεσθαι, τὴν τούτου δὲ ὑπόστασιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Προφήτην Ἠλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὡσαύτως τὸν Βαπτιστήν, ἀνδρείως διήλεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας, Ἱεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ διδαγμάτων πλήθει, τὸν κόσμον ἐπλούτισας. Ὅθεν καὶ ταῖς θείαις, συγγραφαῖς κεχρημένος, πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, Ἱεράρχα θεσπέσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Καὶ νῦν, Τῆς ἑορτῆς.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν. Ἦχος πλ. Γα

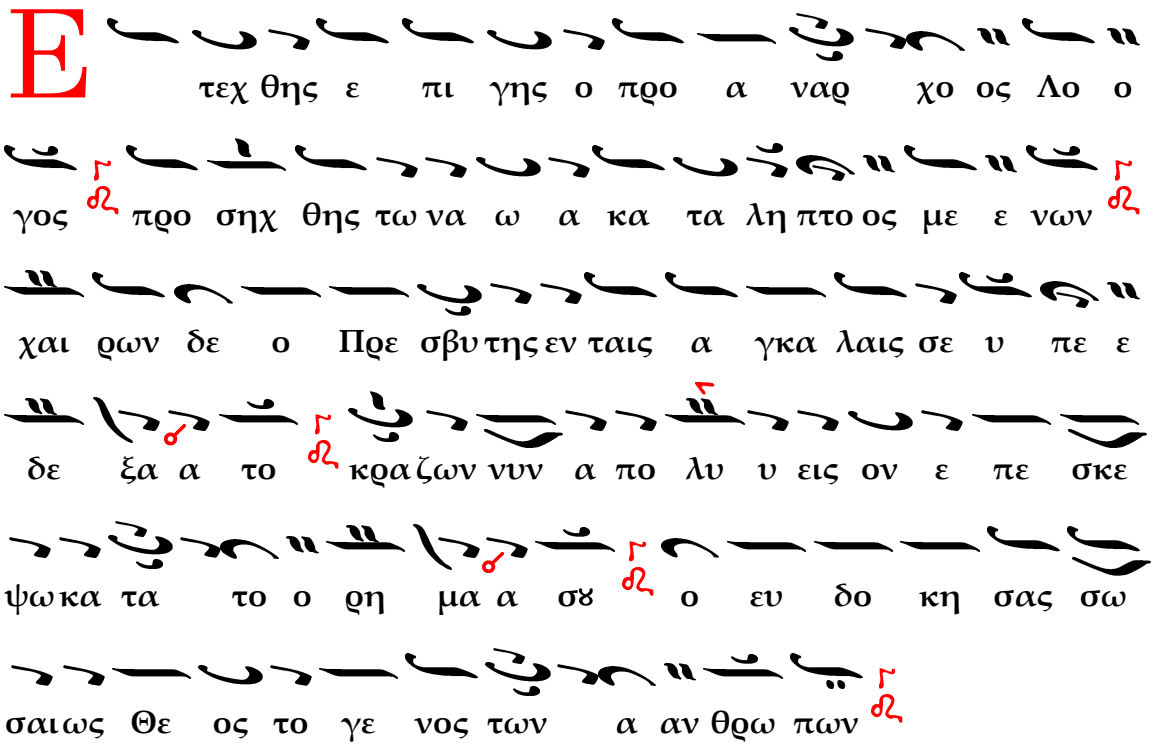

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...
* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος, καὶ Ὀρθοδόξων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἄνθεσι τῶν ᾀσμάτων, ἡ θεόφθογγος κιθάρα ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ στερρότατος αἱρέσεων ἀντίπαλος, ᾧ καὶ κράζομεν· * χαῖρε πάντιμε Φώτιε.

Ὁ Οἶκος. Ἄγγελος πρωτοστάτης.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, ἀνεδείχθης ὦ Πάτερ, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς, ἁμιλλώμενόν σε θεωρῶν, Ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ πόθῳ σοι κραυγάζω εὐλαβῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι᾽ οὗ Τριὰς προσκυνεῖται.
Χαῖρε, δι᾽ οὗ Θεὸς ἀνυμνεῖται.

Χαῖρε, Ὀρθοδόξων κανὼν ὁ εὐθύτατος.
Χαῖρε, ἀνομοῦντας ἐλέγχων στερρότατα.

Χαῖρε, ὕψος ταπεινώσεως δυσανάβατον πολλοῖς.
Χαῖρε, βάθος διακρίσεως δυσθεώρητον θνητοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ἐγένου τοῦ Θεοῦ θεῖος θύτης.
Χαῖρε, ὅτι προσάγεις τῷ Θεῷ σεσῳσμένους.

Χαῖρε, Θεοῦ Μαρτύρων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε, σεπτῶν Ὁσίων συνόμιλε.

Χαῖρε, δι᾽ οὗ δυσσεβεῖς καθαιροῦνται.
Χαῖρε, δι᾽ οὗ πιστοὶ βεβαιοῦνται.

Χαῖρε, πάντιμε Φώτιε.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαποστόλου Φωτίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ, προστάτου τῶν ἐν Ἑλλάδι θεολογικῶν σχολῶν, ὡς καὶ τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. (†891)

Στίχ. Θνῄσκων Φώτιος, οὐ ταράττομαι, λέγει,
Πρὸς τὴν τελευτὴν ὢν προητοιμασμένος.
Ἕτεροι.
Ἤστραψε τοῖς λόγοις Φώτιος μέγας,
Φῶς εὐσεβέσι, πῦρ δ᾽ ἐναντίους φλέγον·
Ἄντυγ᾽ ἐς Οὐρανίην ἀναδέδρομε Φώτιος ἕκτῃ.

Οὗτος ὁ τρισμακάριος Ἱεράρχης, ὁ μέγας καὶ λαμπρὸς τῆς Ἐκκλησίας πατὴρ καὶ Διδάσκαλος, Φώτιος ὁ Σοφώτατος καὶ ἁγιώτατος, ὁ Ὁμολογητὴς τῆς πίστεως καὶ Ἰσαπόστολος, ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων καὶ

αὐτοκρατόρων Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου, Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος, καὶ Λέοντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτῳ πατρὶς μὲν ἐπίγειος, Κωνσταντινούπολις ἡ μεγαλώνυμος καὶ τῶν πόλεων ἡ βασιλεύουσα, οὐράνιος δέ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος, πατέρες δὲ περιφανεῖς εὐγένειά τε τῇ κατὰ σάρκα οὐχ ἧττον ἢ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ, ὑπὲρ ἧς καὶ μαρτυρικῷ στεφάνῳ διακεκόσμηνται, ἀθλήσαντες οἱ οὐρανόφρονες καὶ καρτερόψυχοι ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, ὡς ἔοικε, τιμῆς καὶ προσκυνήσεως. Τοῖς πρωτίστοις δὲ τῶν βασιλικῶν ἀξιωμάτων πρότερον διαπρέψας, καὶ βίον ἀείποτε ἐνάρετον καὶ θεοφιλῆ ἐξασκήσας, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἔπειτα ποιμενάρχικοὺς παραλαμβάνει οἴακας, ἐπὶ τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως προβιβασθείς. Τοῦ γὰρ ἐν Ἁγίοις Ἰγνατίου βίᾳ βασιλικῇ ἐπιβληθέντος τοῦ θρόνου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐντεῦθεν χηρευούσης, μηδ᾽ ὄντος ἄλλως δυνατοῦ διαμένειν ταύτην ἄνευ Ἐπισκόπου, ὁ ἐν Ἁγίοις Φώτιος, βίᾳ ὑπαχθεὶς καὶ βασιλικῇ δυναστείᾳ, διαδέχεται κανονικῶς τὸν ἱερὸν Ἰγνάτιον, γενόμενος πρότερον Μοναχός, καὶ τοὺς κατὰ τάξιν τῆς Ἱερωσύνης λαβὼν βαθμούς. Καὶ οἵους μὲν ἀγῶνας διήνυσεν ὁ τρισόλβιος ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως κατὰ Μανιχαίων καὶ Εἰκονομάχων καὶ ἄλλων αἱρετικῶν, καὶ πρὸ πάντων κατὰ τῆς τότε πρῶτον ἀναφανείσης Παπικῆς αἱρέσεως, ἧς τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοῦ Λατινικοῦ σχίσματος πατέρα, Νικόλαον τὸν ἀλάστορα Ῥώμης Πάπαν, γραφικαῖς καὶ πατρικαῖς ἀποδείξεσιν ἐξελέγξας, καὶ ἐνδίκως καθελών, τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς ἐξωστράκισε, τῷ ἀναθέματι παραπέμψας· οἵους δὲ διωγμοὺς καὶ κινδύνους, οἵας δὲ ἐπιβουλὰς καὶ καταδρομάς, οἵας δὲ καὶ τὰς κακώσεις καὶ τὰς ἀπανθρώπους βασάνους ὑπέστη χριστομιμήτως ὁ καρτερόψυχος θεορρήμων, ὁ στερρὸς καὶ τὴν ψυχὴν ἀδαμάντινος Ἱεράρχης, ὑπὸ τῶν Σχισματικῶν Λατίνων, καὶ τῶν τῆς αἱρέσεως τοῦ Παπισμοῦ θιασωτῶν, ἀνθρώπων κακούργων καὶ ψευδολόγων, ἀνθρώπων παρανόμων, ἀνοσίων καὶ μιαιφόνων, ἡ κατ᾽ αὐτὸν εἰς πλάτος ἱστορία διέξεισι. Τοσοῦτον δὲ μόνον εἰπεῖν ἐνταῦθα περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον, ὅτι ὁ μακάριος, ἱερουργήσας ὡς ἄλλος Παῦλος τὸ Εὐαγγέλιον, ἅπαν μὲν τὸ τῶν γενναίων Βουλγάρων ἔθνος μετὰ καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτῶν τὴν εἰς Χριστὸν ἀμώμητον πίστιν μυσταγωγήσας τῷ τοῦ θείου Βαπτίσματος λουτρῷ ἀνεγέννησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἐκ διαφόρων αἱρέσεων, Ἀρμενίους, Εἰκονομάχους καὶ ἄλλους ἑτεροδόξους εἰς τὴν Καθολικὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἐπέστρεψε, λόγους ἐκθεὶς πλήρεις χάριτος καὶ σοφίας καὶ ἀληθείας, δι᾽ ὧν τὰ τῶν κακοδόξων φρονήματα κατεβρόντησε· καὶ τῷ μὲν σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν βασιλοκτόνον καὶ ἀγνώμονα Βασίλειον τὸν Αὐτοκράτορα καταπλήξας, τῷ δὲ ἔνθερμα καὶ κατ᾽ ἐπίγνωσιν αὐτοῦ ζήλῳ πάσης ἑτεροδιδασκαλίας τὰ ζιζάνια ἐκριζώσας, ἔμπλεως ὡς οὐδεὶς τῶν κατ᾽ αὐτὸν τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας ἀνεφάνη. Οὕτως οὖν ὁσίως καὶ εὐαγγελικῶς ποιμάνας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ δὶς μὲν ἀναβὰς ἄκων εἰς τὸν θρόνον, δὶς δὲ τούτου βίᾳ τυραννικῇ ἐξωσθείς, πολλὰ δὲ καὶ διάφορα συγγράμματα καταλιπὼν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἄριστα πάντα καὶ σοφώτατα, καὶ οἷα ὁ πᾶς αἰὼν δικαίως ἀποθαυμάσει· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσας, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο· πολλὰ δὲ καὶ καμὼν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐξεδήμησεν ἁγίως πρὸς Κύριον ὁ πολύαθλος, ὑπερόριος ἐν τῇ τῶν Ἀρμενιανῶν Μονῇ, ὡς ἐν Κομάνοις ὁ θεῖος Χρυσόστομος. Τὸ δὲ ἱερὸν καὶ πάντιμον αὐτοῦ σῶμα

ἐναπετέθη ἐν τῇ Μονῇ τῇ λεγομένῃ τῆς Ἐρημίας ἢ Ἠρεμίας. Καὶ πάλαι μὲν ἐτελεῖτο ἡ ἁγιωτάτη αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Προφητείῳ, ἤτοι Ναῷ τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῷ ὄντι ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ τῆς Ἠρεμίας, νῦν δὲ τελεῖται ἐν τῇ κατὰ Χάλκην ἱερᾷ καὶ Πατριαρχικῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἔνθα ἤδη συνέστη καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης. (~†100)

Στίχ. Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυηπόλος,
Ἄγρυπνός ἐστι, καὶ θανών, ποίμνης φύλαξ.
Ἀγλαὸν ἠελίοιο φάος λίπε Βουκόλος ἕκτῃ.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαγνίσας, δοχεῖον γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὃν εὑρὼν δόκιμον καὶ ἄξιον ὁ πανεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριστοῦ θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὔχρηστον τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὃς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Λαμπαδουχούμενος Πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος υἱοὺς ἡμέρας καθιστᾷ, μυρίων θηρίων ἀνημέρων αὐτοὺς περισώζων. Αὐτὸς οὖν, πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τοῦ βίου μεθίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τοῦ τιμίου σώματος τεθέντος, φυτὸν ἀνατεῖλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχον ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δωροθέας καὶ Θεοφίλου τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀθλησάντων. (†288-300)

Στίχ. Δῶρα παραδείσια ἡ Δωροθέα,
Ῥόδα παρέχει καὶ πίστιν Θεοφίλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου τῶν ἐν Κυζίκῳ ἀθλησάντων. (†305-311)

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος,
Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Αὕτη ἡ Ἁγία Φαῦστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Τυχοῦσα δὲ γεννητόρων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν, ἐν πολλῇ περιουσίᾳ, μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποβίωσιν, κατελείφθη. Οὔτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλούτου ἀπάτη, τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπέστησε πράξεων, ἀλλ᾽ ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτὴν συνεῖχε, καὶ νηστείᾳ καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρις τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐϊλάσιός τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πεῖσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πεισθεῖσαν, τῷ βυθῷ παραδοῦναι. Ὁ δέ, πᾶσαν πεῖραν βασάνων αὐτῇ προσενεγκών, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασαμένην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὖθις στέλλεται ἐπὶ τὸν Εὐϊλάσιον καὶ τὴν Ἁγίαν, Μάξιμος ὁ ἔπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβαλών, διὰ τῶν θαυματουργιῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος, προσῆλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ· καὶ ἐν τῷ τηγάνῳ, ᾧ κατὰ τῶν Ἁγίων αὐτὸς κατεσκεύασεν, αὐθαιρέτως ἀναβὰς μετ᾽ αὐτῶν, προστάξει τοῦ βασιλέως, ἅμα τὸν ἀγῶνα διήνυσαν, τελειωθέντες διὰ πυρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ. (†312)

Στίχ. Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἥλοις καὶ πόδας,
Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Οὗτος ἐξ Ἐμέσης ἦν τῆς πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶν, δοκῶν μὲν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἰατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείω δὲ ποιούμενος πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἧττον γὰρ ἦν τούτων ἢ ἐκείνων ἰατρός. Συλληφθέντων οὖν Σιλουανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βορά, ὁ Ἅγιος Ἰουλιανός, ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλαβών, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτός, μετὰ τὴν ἐκείνων ἀναίρεσιν, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἔν τινι σπηλαίῳ ὥς περ εἶχε μετὰ τῶν ἥλων, προσκλεισθείς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαύστου, Σιλουανοῦ καὶ Βασιλείου, τῶν τιμωμένων ἐν τοῖς Δαρείου Κωνσταντινου-πόλεως.

Στίχ. Τριῶν συνάθλων ἓν διὰ ξίφους τέλους,
Οἳ τὸν Θεὸν φρονοῦσιν ἕν τε καὶ τρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Λυκοπολίτου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (δ΄ αἰ.)

Στίχ. Τὸν ἐν Λυκῷ δὲ ποῦ Ἰωάννην θέμις,
Τάττειν ὅτι μὴ ὧδ' Ἰωάννῃ ἅμα;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, θαυμασίου ἀσκητοῦ ἐν Συρίᾳ. (~†460)

Στίχ. Ἰάκωβος ἤσκησε γνώμῃ ἀνδρείᾳ,
Καὶ χάριτος τέτευχε πολλῆς Θεόθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Βαρσανουφίου τοῦ μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου, τῶν διαλαμψάντων διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ διδασκαλίας αὐτῶν ἐν τῇ ἐν Γάζῃ μονῇ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου. (Ϛ΄ αἰ.)

Στίχ. Ἐκ γῆς συνέστη σῶμα Βαρσανουφίου,
Καὶ γῆν ὑπῆλθε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

Δίκαιόν ἐστιν, ὦ Ἰωάννη, ἅμα,
Τάττειν σε ὧδε τῷ φίλῳ διδασκάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοφίλου, Σατουρνίου καὶ Ρεβοκάτου, ἀθλησάντων ἐπὶ Δεκίου ἐν Ἱσπανίᾳ. (†249-251)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνθολιανοῦ (Antholianus, Anatolianus), ἀναφερομένου ὡς ἑνὸς τῶν μαρτύρων τῆς Ἀρβέρνης (Arverni, Auvergne) ἐν Γαλλίᾳ, ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλλιηνοῦ. (~†265)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαέλου (Mél, Mael), ἐπισκόπου Ἀρδάχου (Ardagh) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†488)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μούνου (Mun), χειροτονηθέντος ἐπισκόπου ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πατρικίου, καὶ ὡς ἐρημίτου τὸν βίον καταλιπόντος. (ε΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βεδάστου (Vedastus, Vaast), ἐπισκόπου Ἀρὰς ἐν Γαλλίᾳ. (†540)

Στίχ. Προπατορικῆς ἀρᾶς Βαὰστ διώκτης,
Πέφυκεν Ἀρὰς ποιμεναρχήσας θείως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀμάνδου (Amandus), φωτιστοῦ τῆς Βελγικῆς, γενομένου ἐπισκόπου Μάαστριχτ ἐν Ὁλλανδίᾳ. (†675)

Στίχ. Ἄμανδος φλεγόμενος Χριστοῦ ἀγάπῃ,
Θεοφλέκτους ἔδειξεν πρῴην ἀπίστους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀνδρέου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀμάνδου καὶ διαδόχου του ὡς ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἐλνόνης (Elnone) ἐν Γαλλίᾳ. (~†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ῥελίνδης (Relindis), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Μάασεϊκ (Maaseik) ἐν Βελγίῳ. (~†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Τάνκου (Tanco), ἐπισκόπου Βερδένου (Werden) ἐν Γερμανίᾳ, ἀναιρεθέντος ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν. (†808)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν Ἰκαλθῷ (Iqalto) τῆς Γεωργίας. (†1127)

Στίχ. Ἦρεν ὁ Ἀρσένιος σταυρὸν Κυρίου,
Ἐν τῇ Ἰκαλθῷ, ἀσκητικῶς βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Δαμασκηνοῦ (Τζαγκάρη) τοῦ Σιναΐτου, ἀναιρεθέντος ἔξωθεν τῶν τειχῶν τῆς μονῆς ὑπὸ τῶν Μεζενιτῶν. (†1623)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀρτεμίου τοῦ Σιναΐτου. (†1822)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Δωροθέας, μεγαλοσχήμου τῆς μονῆς τοῦ Κασὶν ἐν Ῥωσίᾳ. (†1629)

Στίχ. Κόσμου ἡδονὰς ἀφεῖσα Δωροθέα,
Ἐν Κασὶν διέλαμψεν ἐξασκηθεῖσα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα

ᾠδὴ α΄

Χ ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε

Πα πο λευ σε πο τε ω σει τει χος γαρ ε πα γη ε κα

Πα τε ρω θεν υ δωρ λα ω πε ζο πο ντο πο ρου

Πα ντι και θε α ρε ςω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ

ρι ι ω εν δο ξως γαρ δε δο ο ξα α ςαι

ᾠδὴ γ΄

Πα Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι

πε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ

κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου

αι αι μα τι

ᾠδὴ δ΄

Γα Ε κα λυψεν ου ρα νȣς η α ρε τη σȣ Χρι στε

της κι βω του γαρ προ ελ θων τȣ α γι ασ μα

τος σȣ της α φθο ρȣ Μη τρος εν τω να ω

Πα

της δο ξης σϋ ωφ θης ως βρε ε φος α γκα λο φο

Γα

ρϋ με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι

νε ε σε ως

ᾠδὴ ε´

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν

Πα

θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγε λων δο ξης

Γα

δο ρυ φο ο ρϋ με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε

Πα Γα

γω προ γαρ ει δον σω μα τϋ με νον Θε ον φω

τος α α νε σπε ρϋ και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο

ντα

ᾠδὴ ς´

Πα

Ε βο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε εσ

Γα

βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα

οις ε πε ςη εκ θε ου Χρι ςε συ θε ος μϋ

ᾠδὴ ζ´

Γα Πα

Σ ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα πάι δας θε ο λο

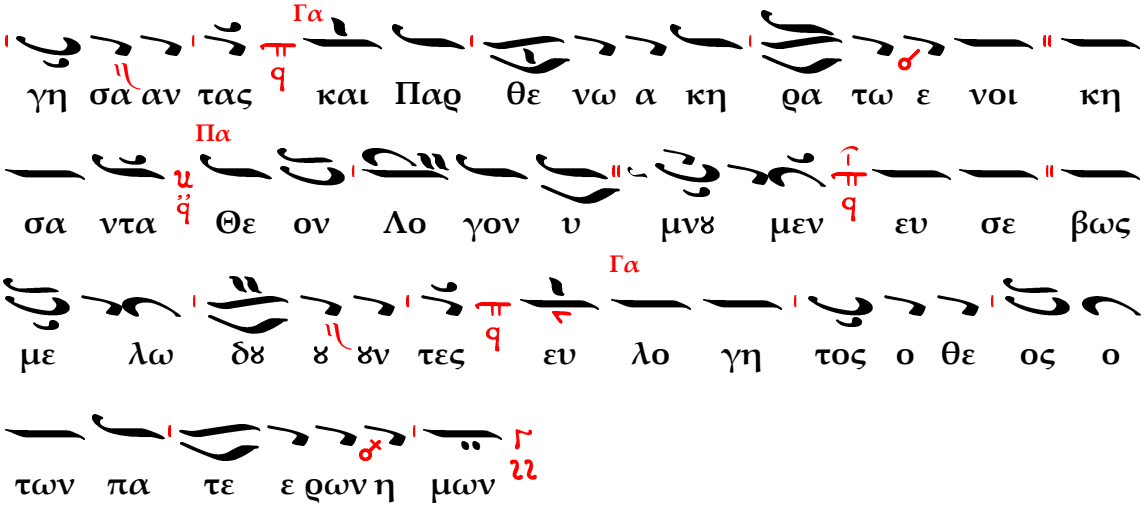

ᾠδὴ ἡ´

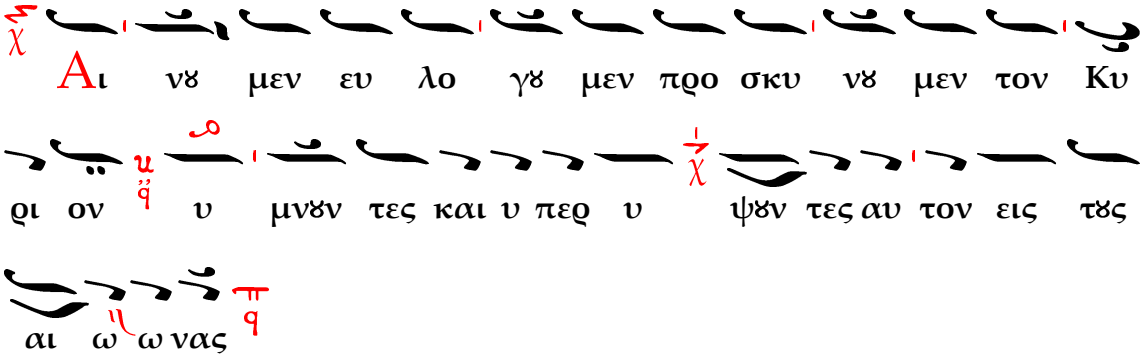

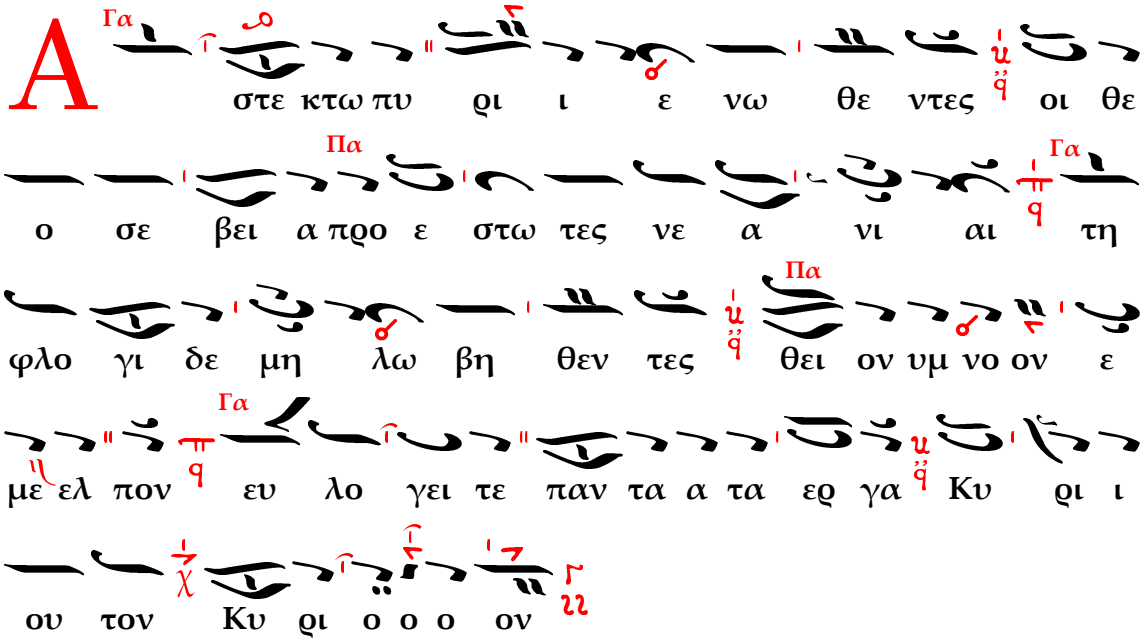

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

η γαλ λι α σε το πνευ μα μȣ ε πι τω Θε ω ω

τω Σω ω τη ρι ι μȣ

Μ Γα

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρȣ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

Πα Γα

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κȣ σαν την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δȣ λης αυ τȣ ι δου γαρ α πο τȣ νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Μ Γα

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρȣ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

Πα Γα

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κȣ σαν την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

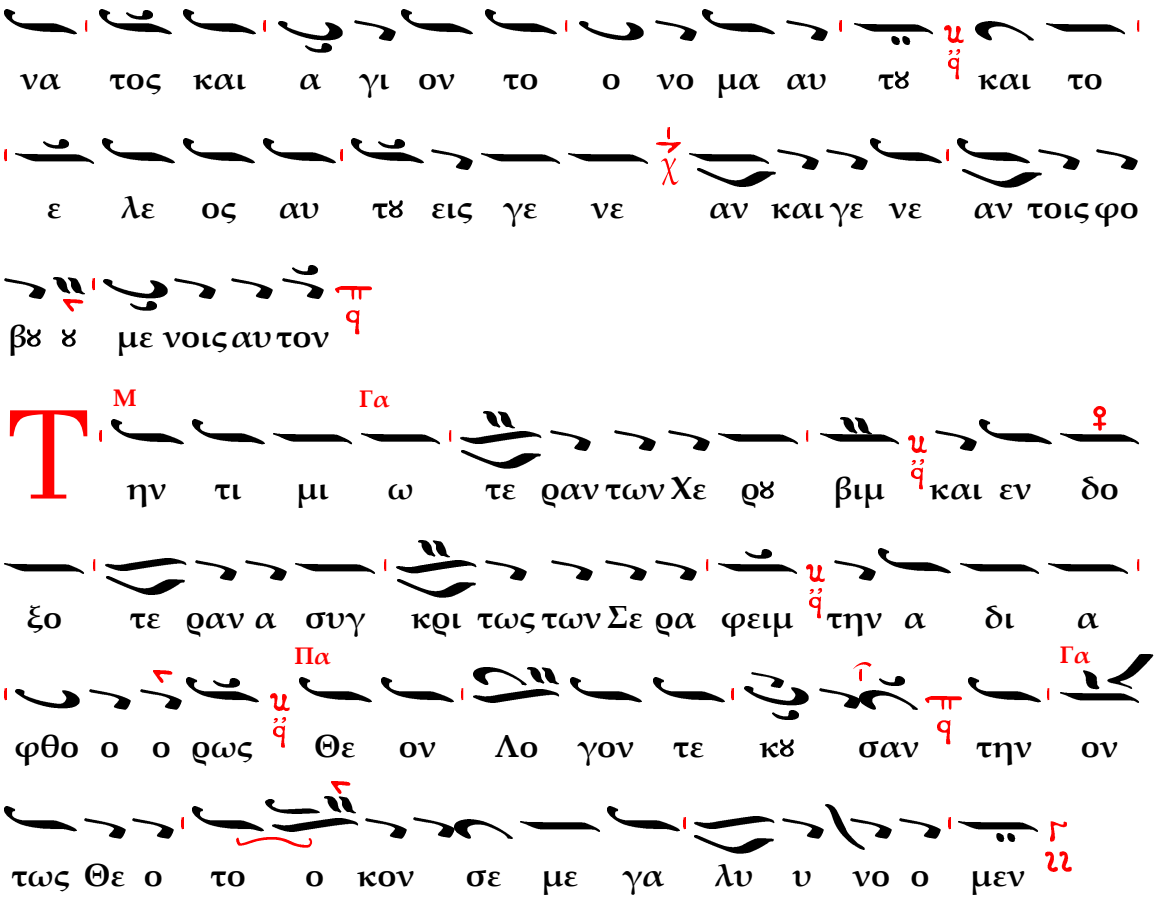
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τȣ και το
ε λε ος αυ τȣ εις γε νε αν καιγε νε αν τοις φο
βȣ ȣ με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρȣ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κȣ σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
4
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νȣς δι α νοι οι α
καρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρȣ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κȣ σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
5

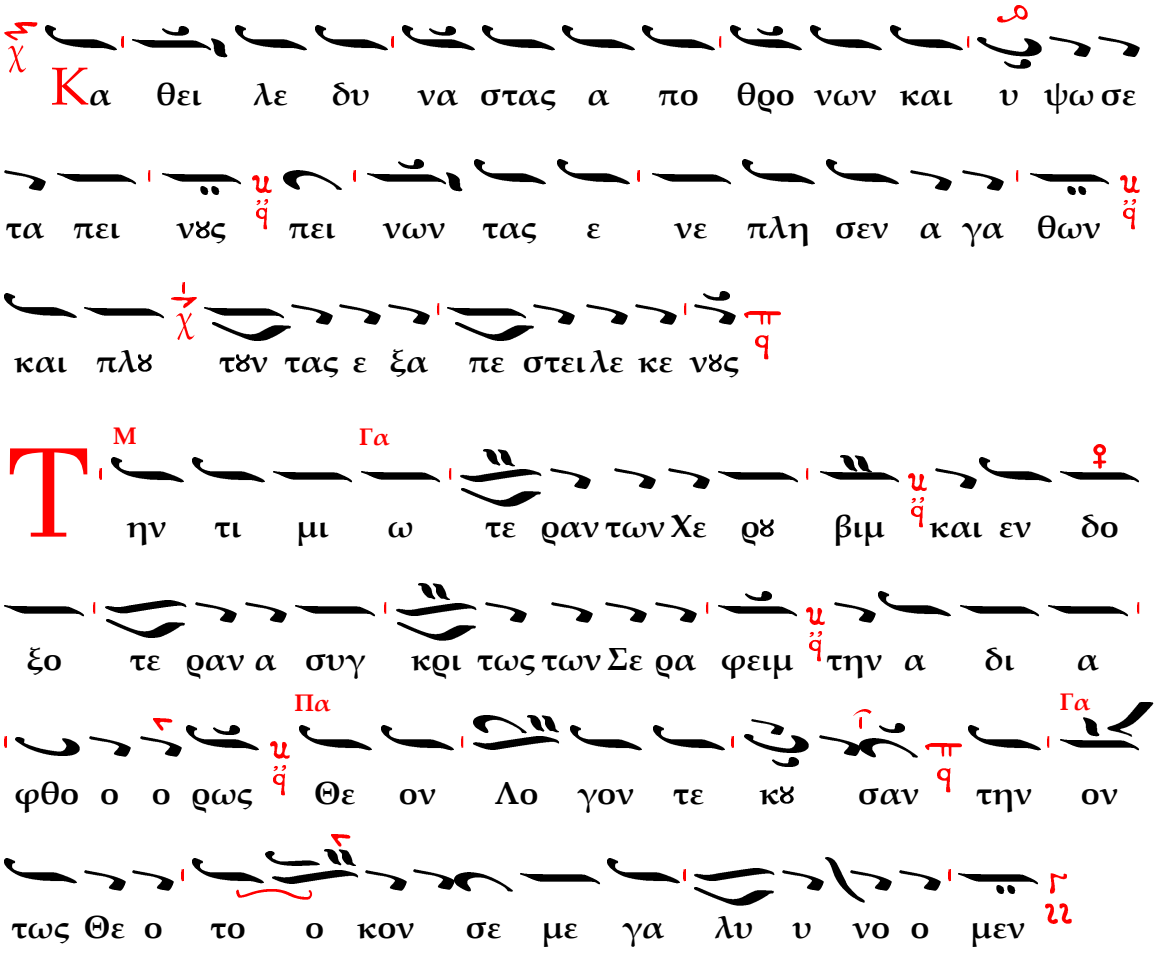
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νϋς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων
και πλϋ τϋν τας ε ξα πε στει λε κε νϋς
Μ Γα
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϋ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
Πα Γα
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κϋ σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

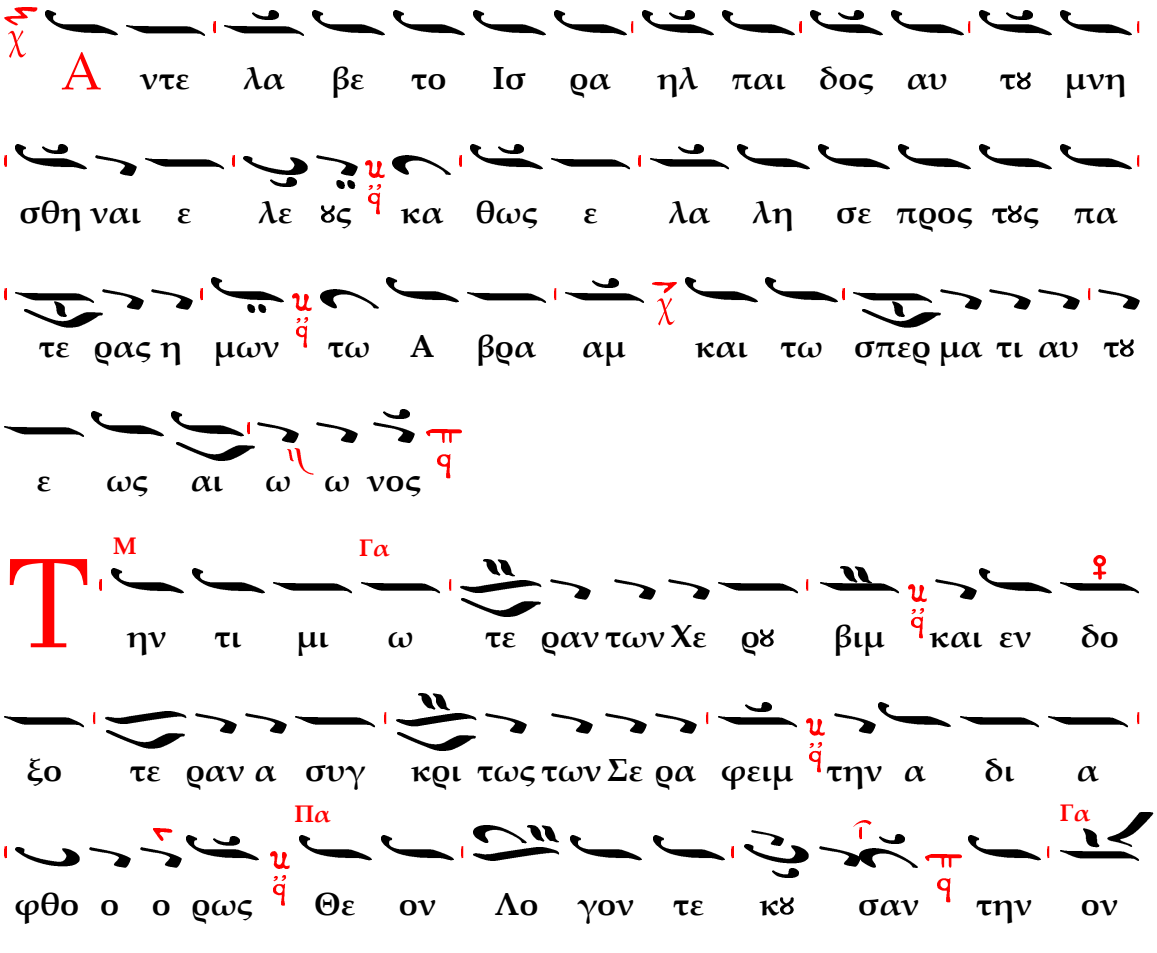
Α ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τϋ μνη
σθη ναι ε λε ϋς κα θως ε λα λη σε προς τϋς πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ τϋ
ε ως αι ω ω νος
Μ Γα
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϋ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
Πα Γα
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κϋ σαν την ον

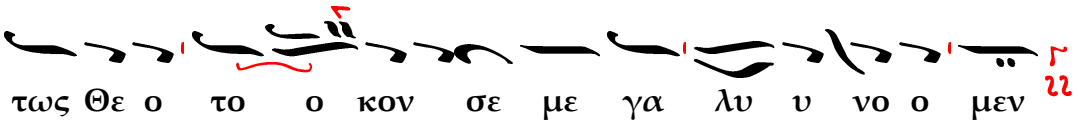
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ᾠδὴ θ΄

Θ
Γα
ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις πα

αν των των χρι στι α α νω σκε πε φρȣ ρει

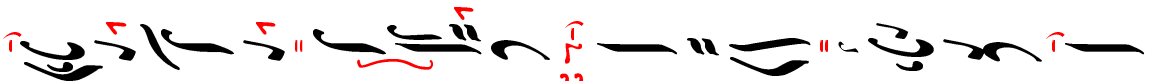
φυ υ λα ατ τε ε ε τȣ ȣς ελ πι ζον τα

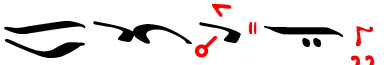
ας ει εις σε

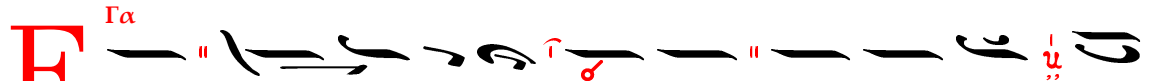
Ε
Γα
ν νο ο μȣ σκι α και γρα μμα τι τυ

Πα
Γα
υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι ςοι παν αρ σεν το

Πα
Γα
την μη τραν δι α νοι γον α γι ον Θε ω δι ο προ

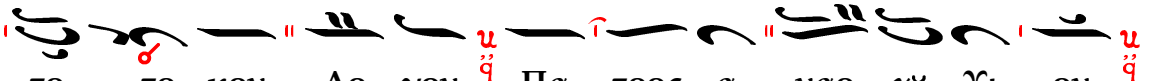
το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χȣ Υι ον

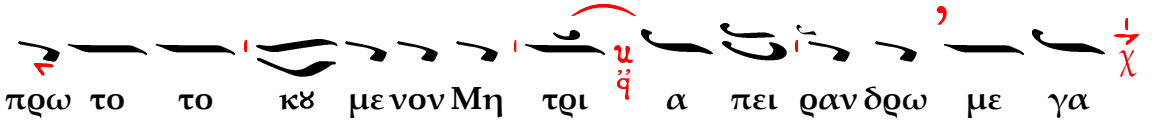
προ το το κȣ με νον Μη τρι α πει ραν δρω με γα

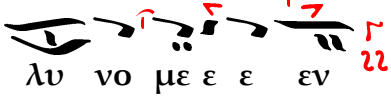
λυ νο με ε ε εν

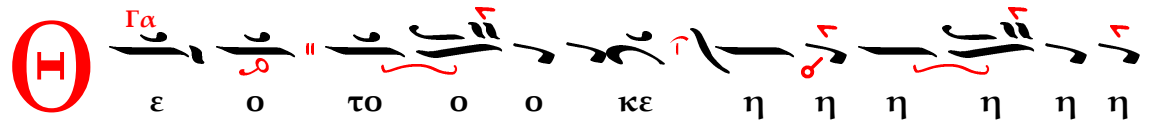
Θ
Γα
ε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των τω ω

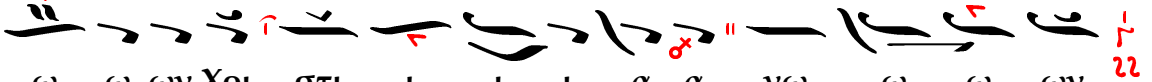
ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

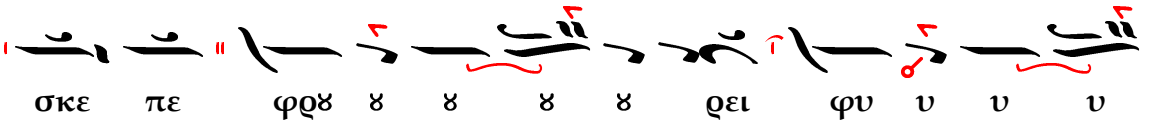
σκε πε φρȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ρει φυ υ υ υ

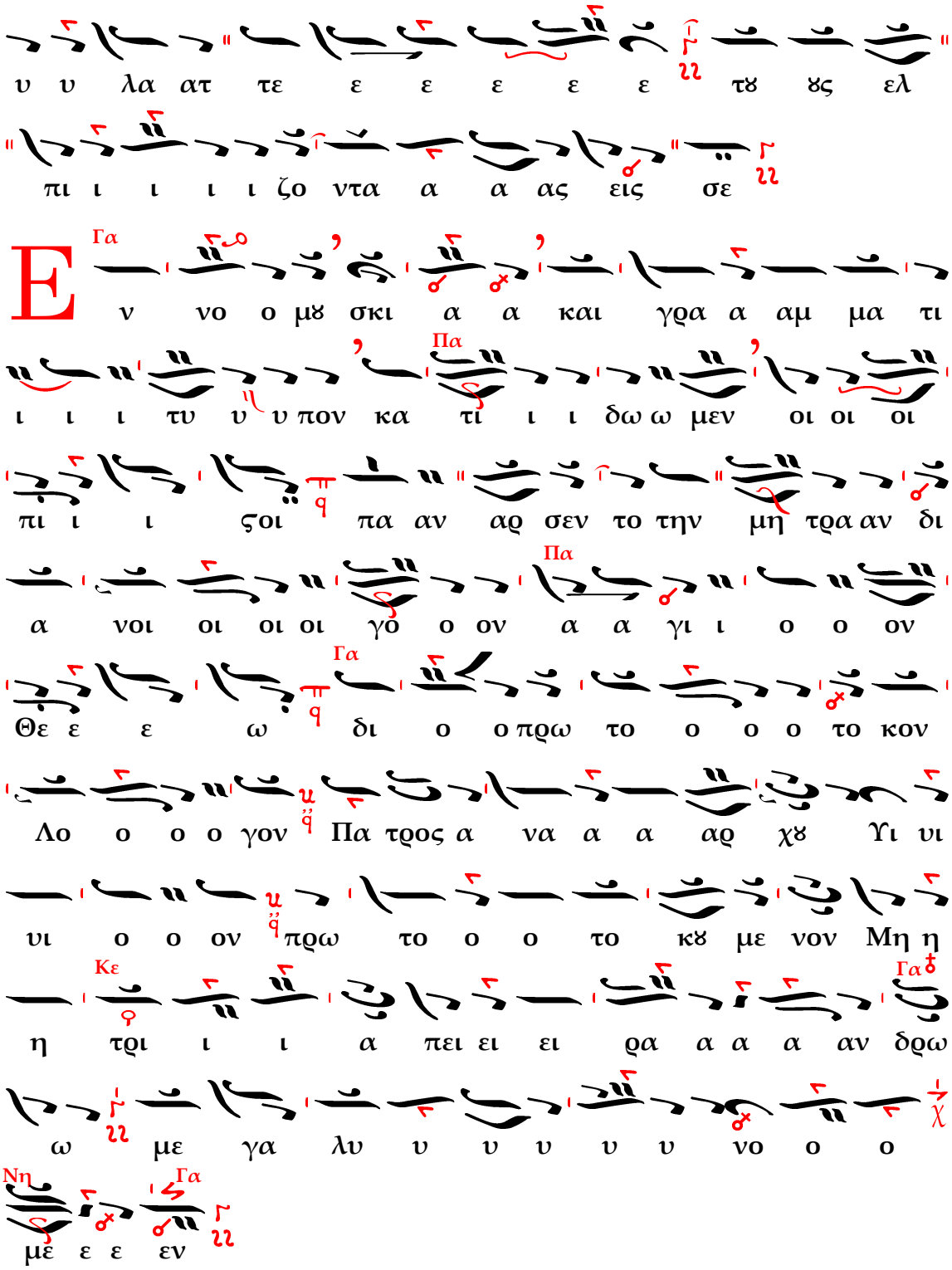

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἁγίου Φωτίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι

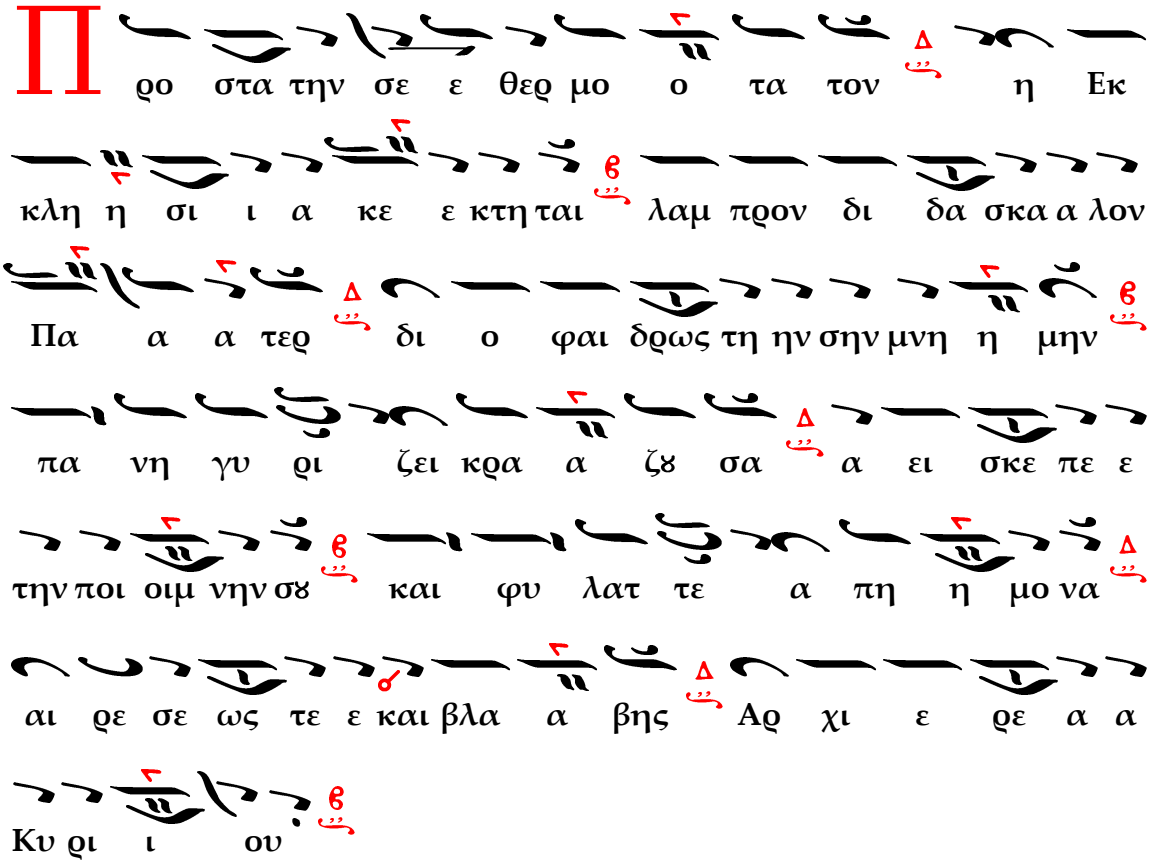

Καὶ τῆς ἑορτῆς ὅμοιον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι

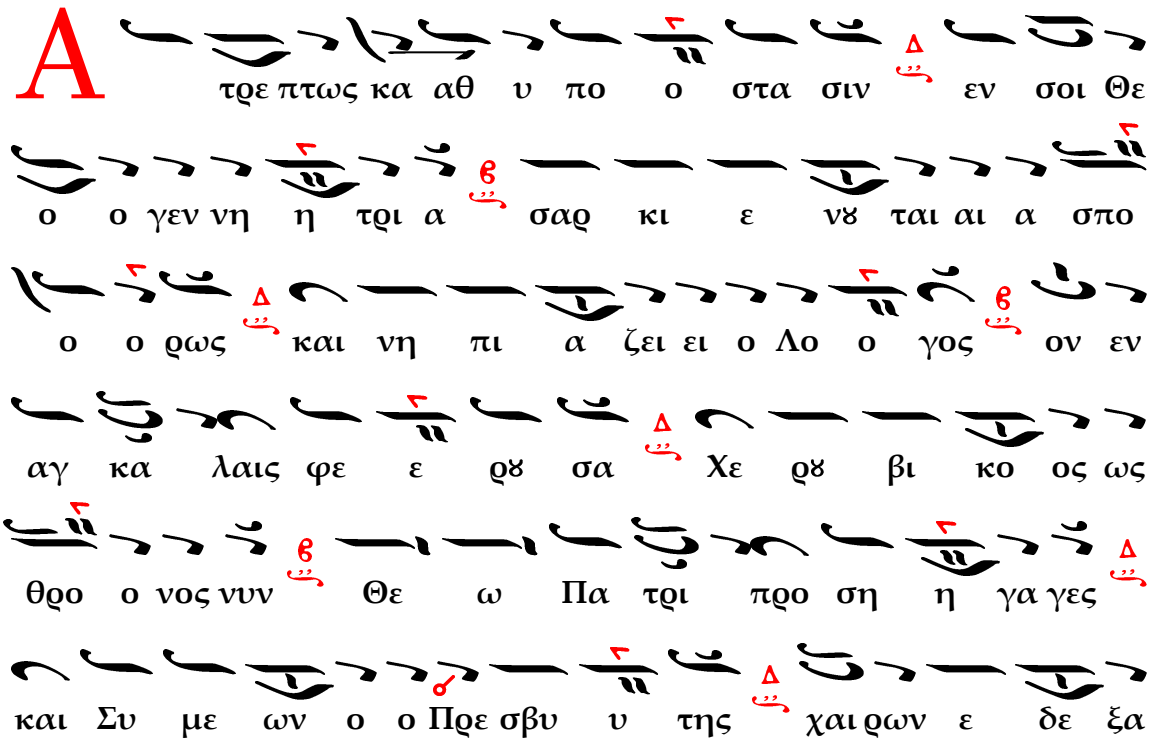

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος ⸗ Πα

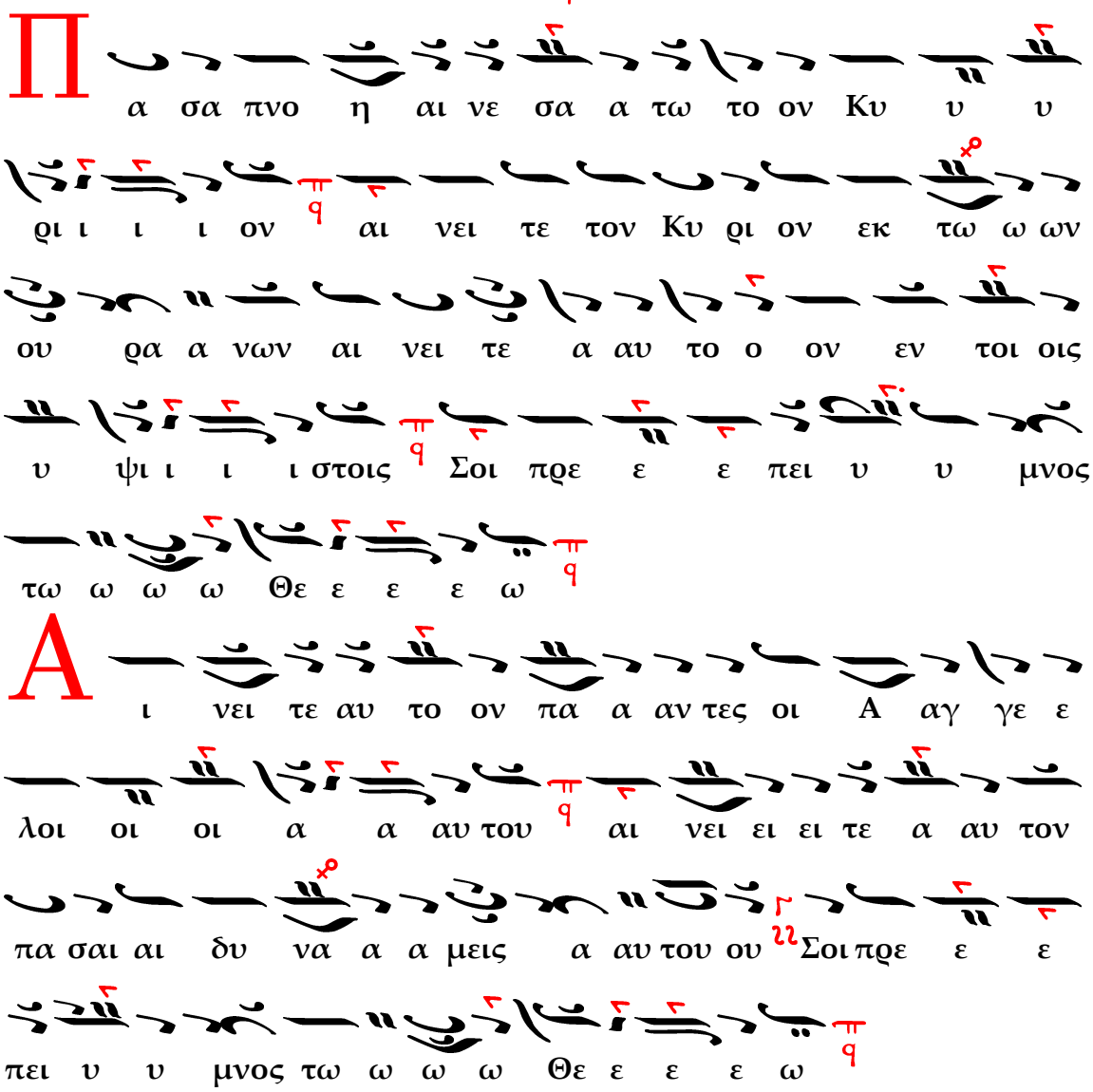

Ἱστῶμεν στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῆς Ἐκκλησίας τὸν θεῖον, ἀνευφημήσωμεν, Ἀρχιεράρχην ὄντως, καὶ διδάσκαλον μέγαν, τὸν κήρυκα τοῦ λόγου τὸν θαυμαστόν, Ἰσαπόστολον Φώτιον· καὶ γὰρ ἐπέστη ἡ τούτου πανευκλεής, μνήμη ἅπαντας εὐφραίνουσα.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Φώτιε, ὡς τῆς εἰρήνης φίλον,

τῆς ἀγάπης ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ ἰαμάτων ταμεῖον καὶ πρεσβευτήν, τῶν τιμώντων σε μακάριε.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τοῖς Ἀποστόλοις συνήφθης, ὡς Ἰσαπόστολος· καὶ γὰρ σὺ Βουλγαρίας, Σλαβικῆς τε ἁπάσης, φυλῆς ὁ θεῖος κήρυξ ἀναδειχθείς, τῷ Χριστῷ ταύτην ἤγαγες, ἀναγεννήσας βαπτίσματι τῷ σεπτῷ, ἣν καὶ φύλαττε Ὀρθόδοξον.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ ἐπὶ γῆς Ἑωσφόρου, φυσιωθέντος δεινῶς, καὶ θρόνον αὐτοῦ θέντος, ὑπεράνω τῶν ἄστρων, πρῶτος σὺ ζηλώσας ὡς Μιχαήλ, ἀνεβόησας ἔνδοξε· Στῶμεν καλῶς στῶμεν πάντες ἐν ταῖς σεπταῖς, τῶν Πατέρων παραδόσεσι.

Ἦχος πλ. β΄ Πα ρ

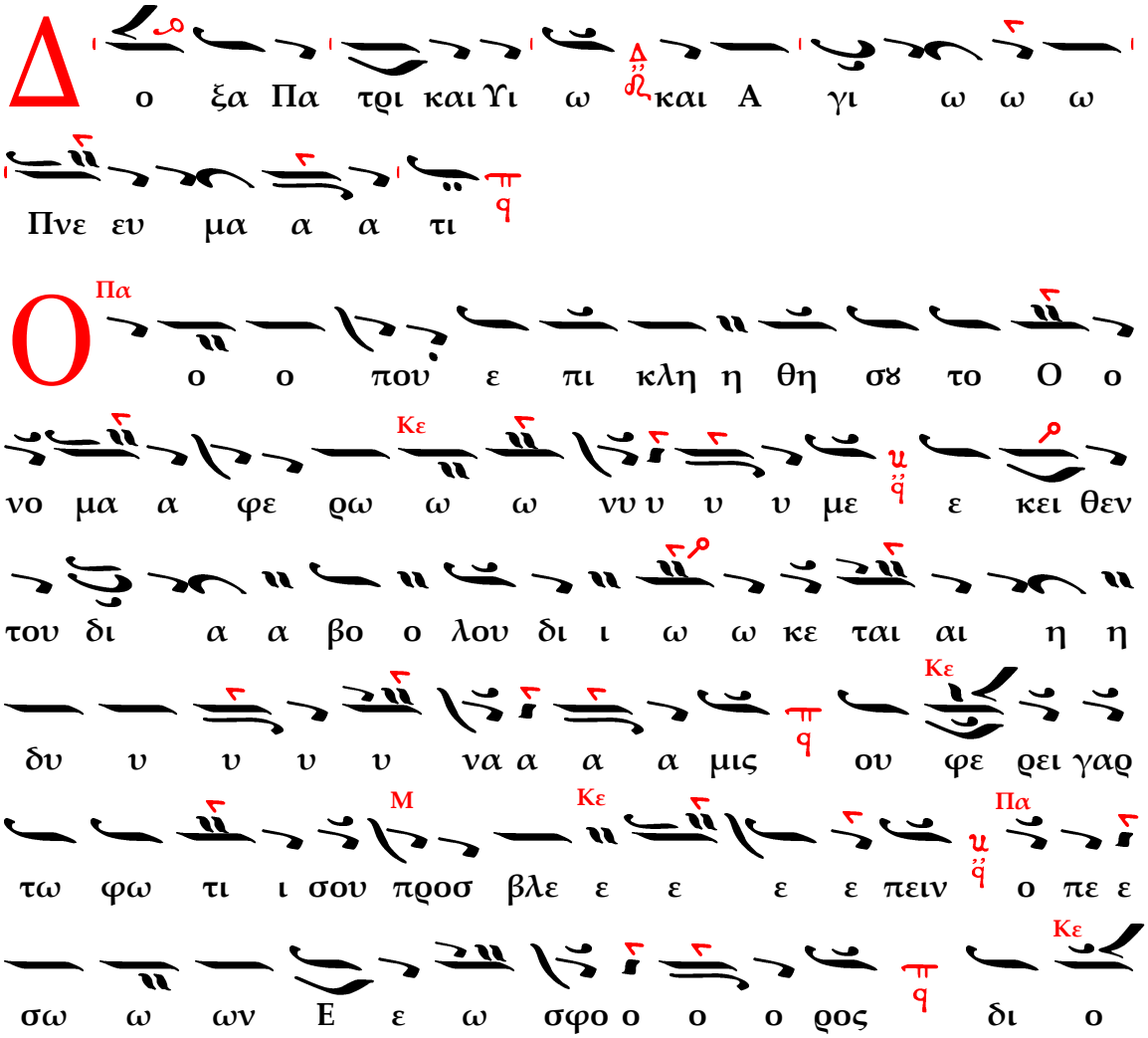

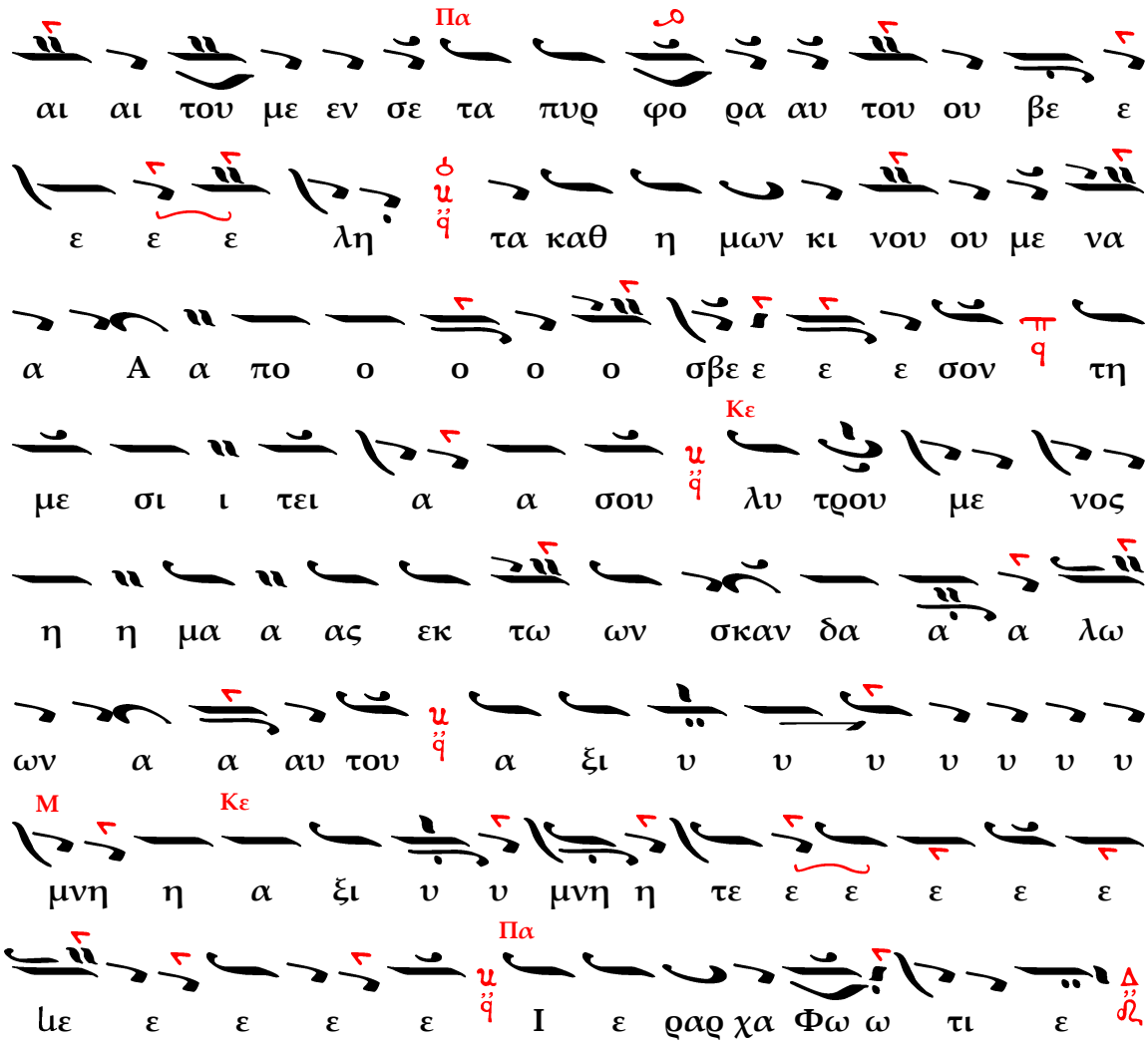

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

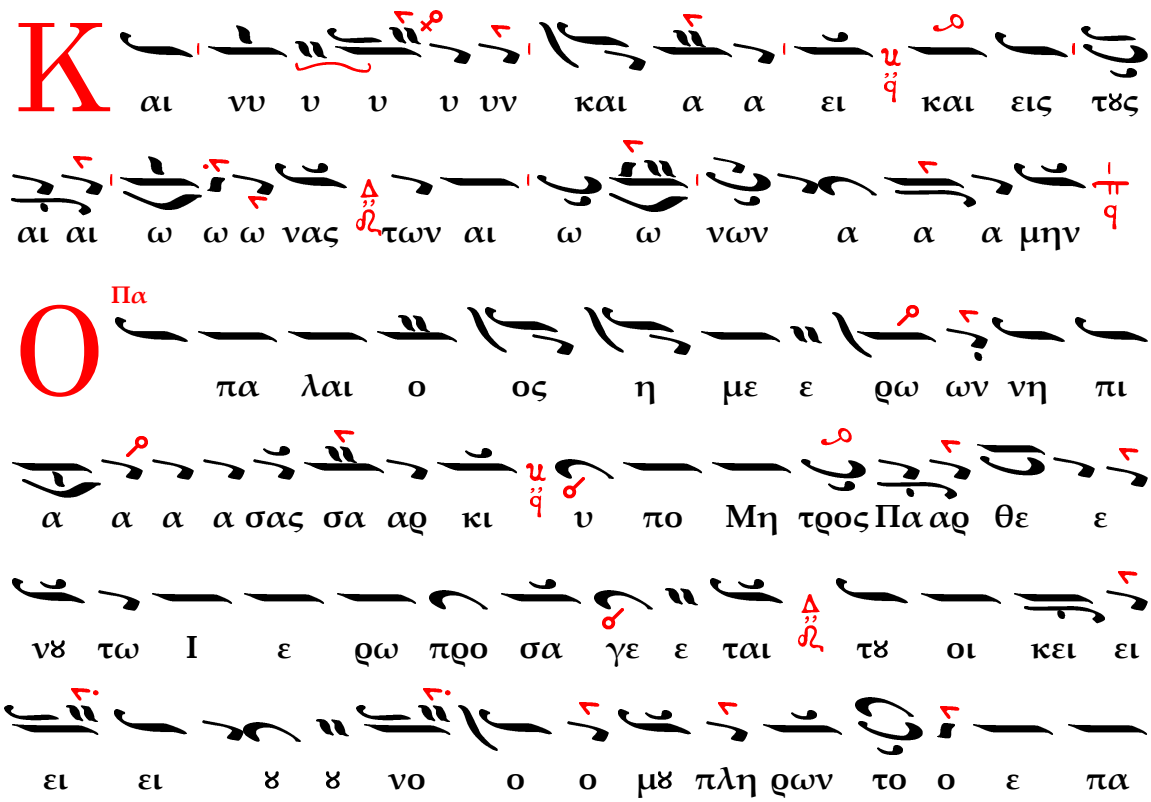

α α α αγ γε ε ε ελ μα ο ο ο ο ον

Κε

Συ με ε ων δε ξα με νο ος ε ε ε

Πα

λε ε ε ε γε νυν α πο λυ υ εις εν ει ρη η

η η η νη κα τα το ρη μα σȣ ȣ τον δȣ ȣ ȣ ȣ

ȣ λο ο ο ον σȣ ει δον γαρ οι οφ θα αλ μοι οι οι

μȣ το σω τη η ρι ο ον σȣ Κυ υ ρι ε

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ. δ Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν Σε

δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α

την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

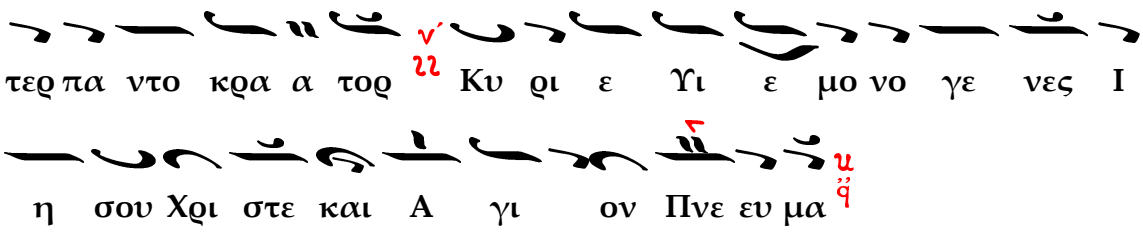
τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

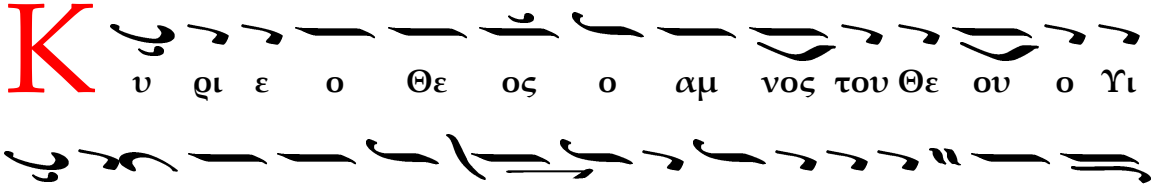
Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
ας του κο ο σμ

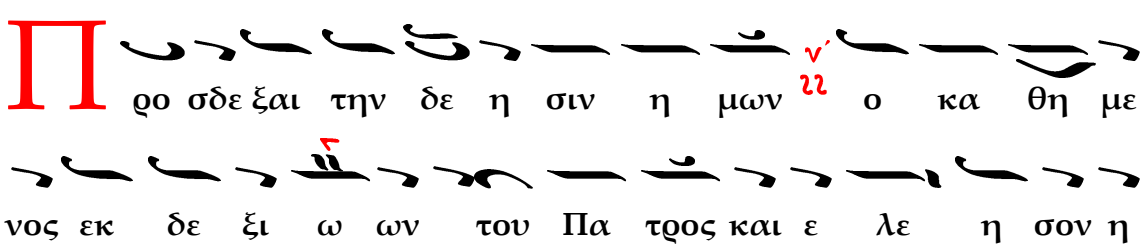
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας

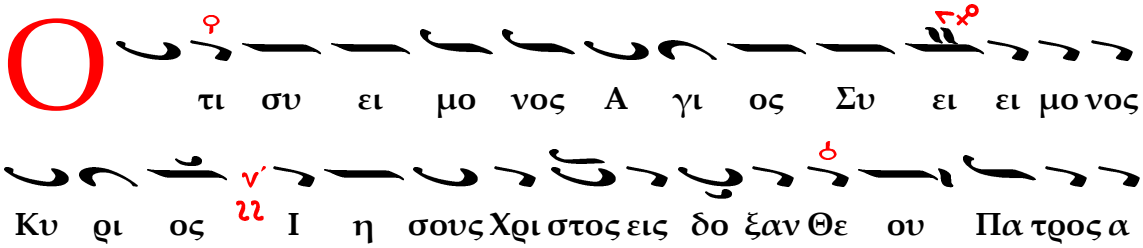
Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

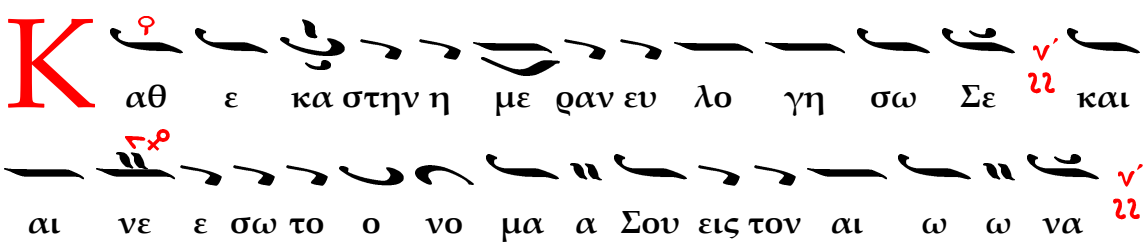
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

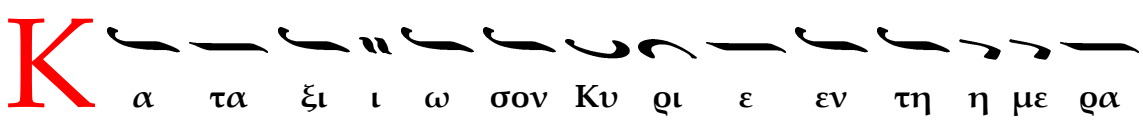
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τȣς αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σȣ (τρίς)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ

τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

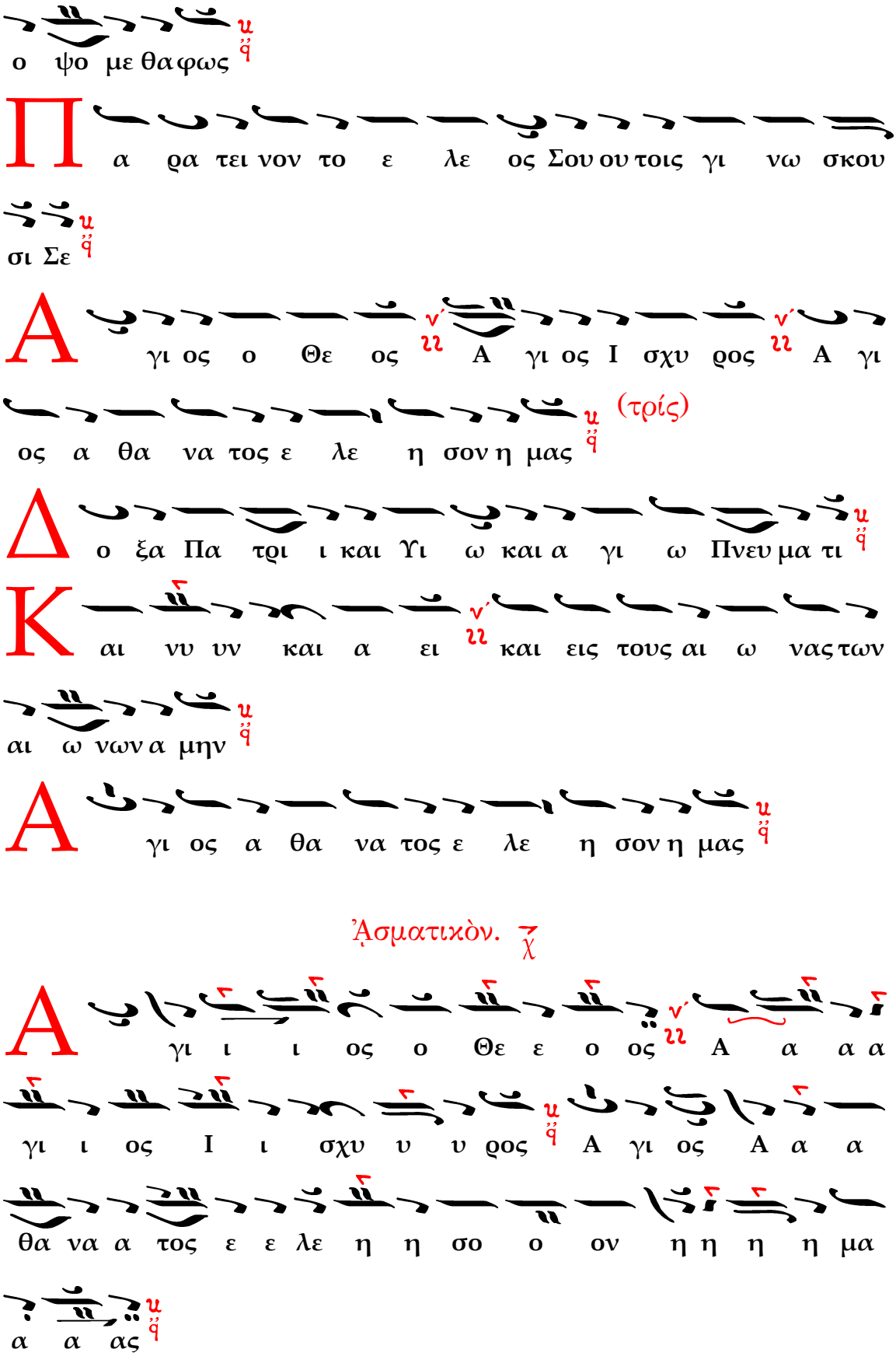
ο ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
σι Σε
Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρίς)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικὸν. χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

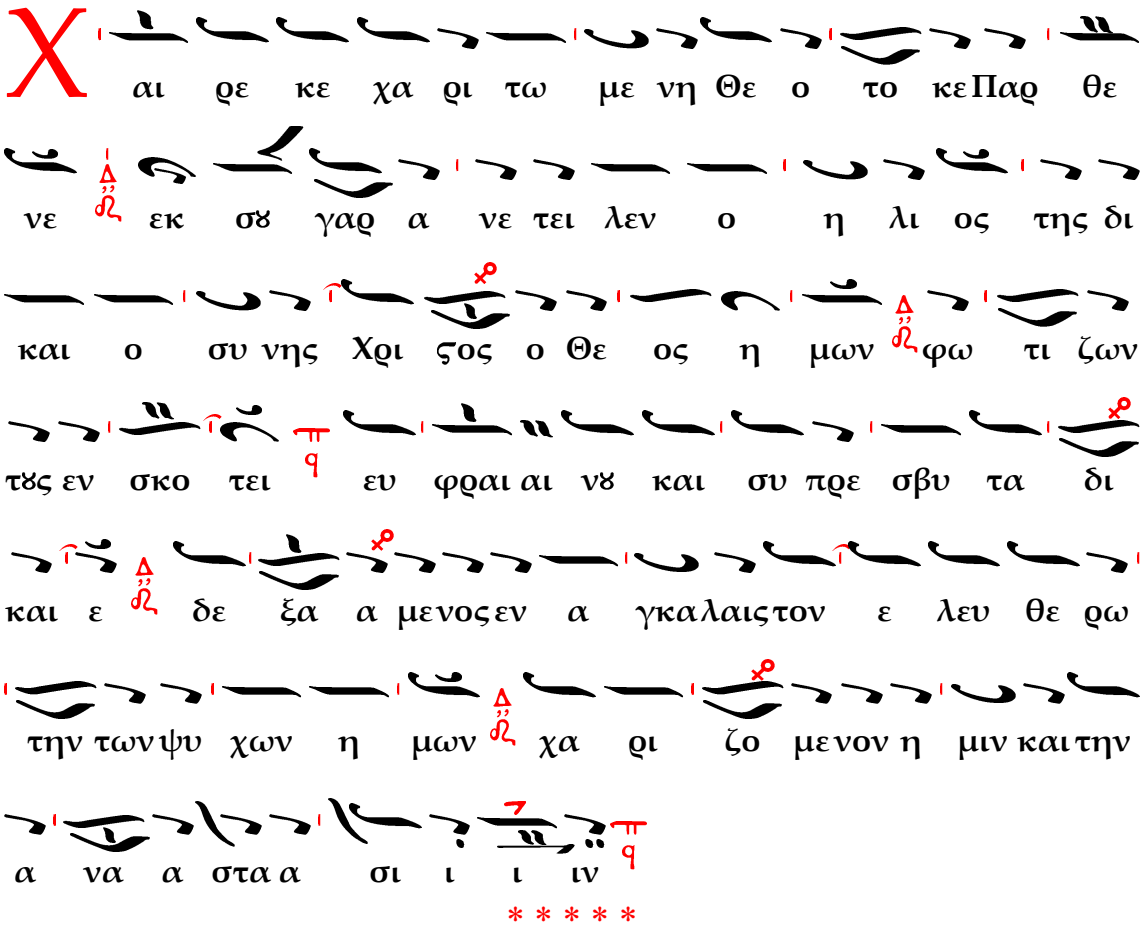

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη

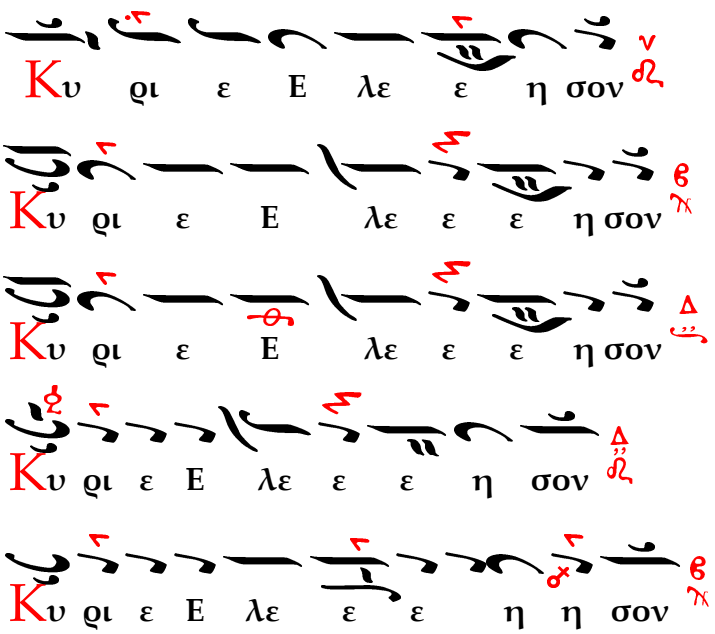

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη

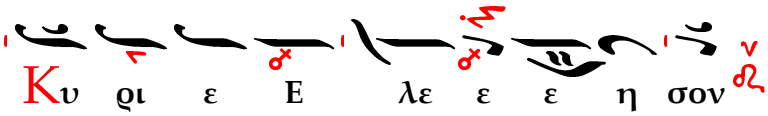

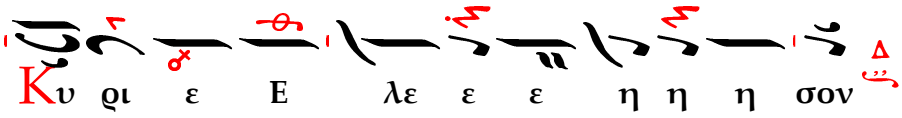

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη

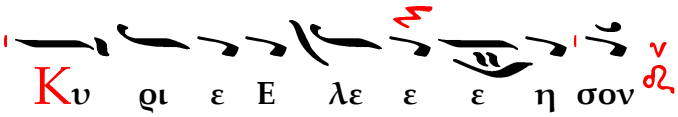

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ΄2)

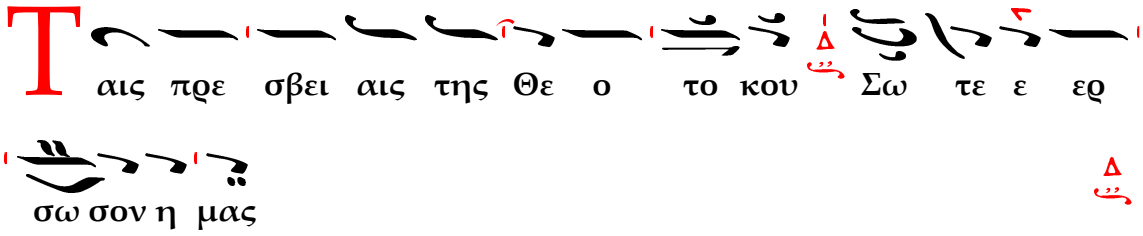

Στίχ. β΄. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ΄ 2)

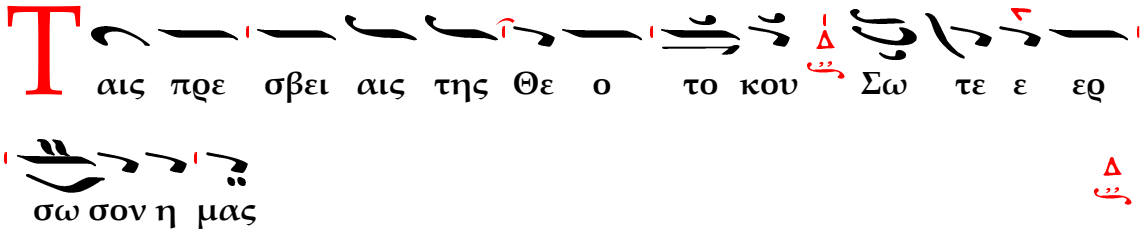

Στίχ. γ΄. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. (μδ΄ 3)

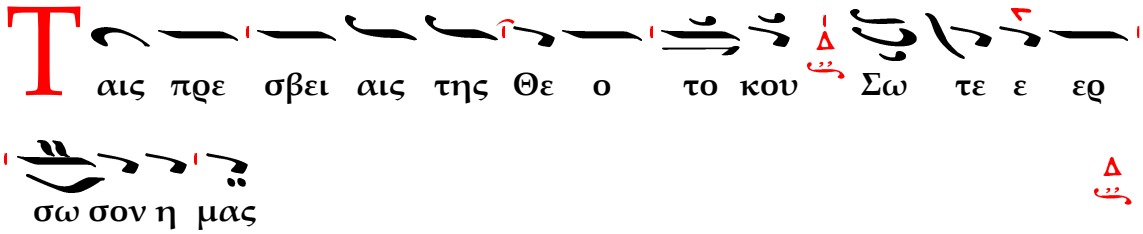

Στίχ. δ΄. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. (μδ΄ 3)

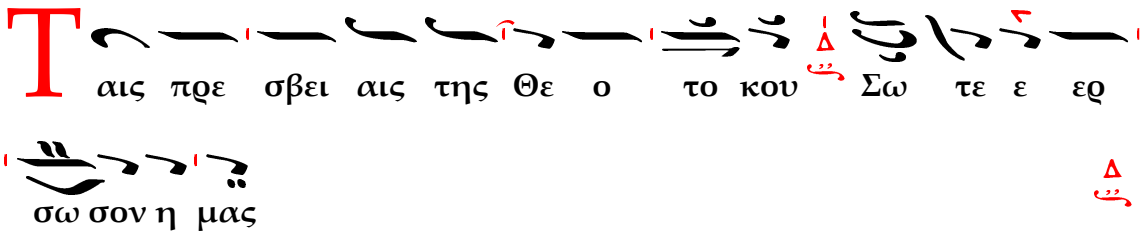

Δόξα. Καὶ νῦν.

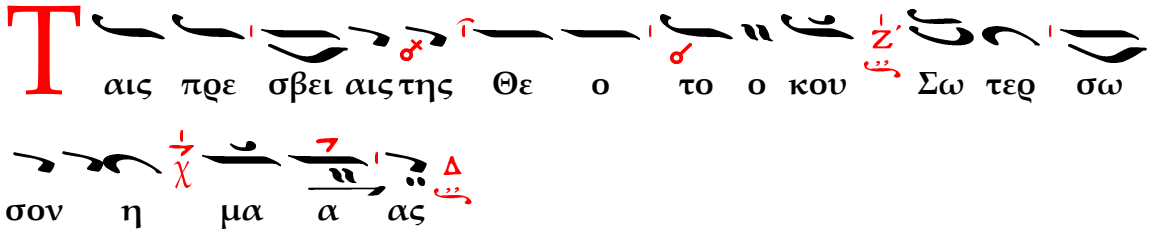

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Στίχ. α΄. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ΄ 4)

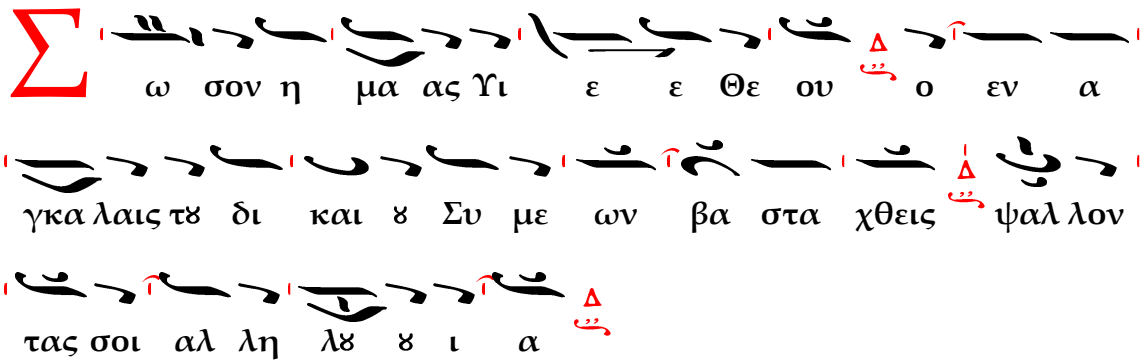

Στίχ. β΄. Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ΄ 5)

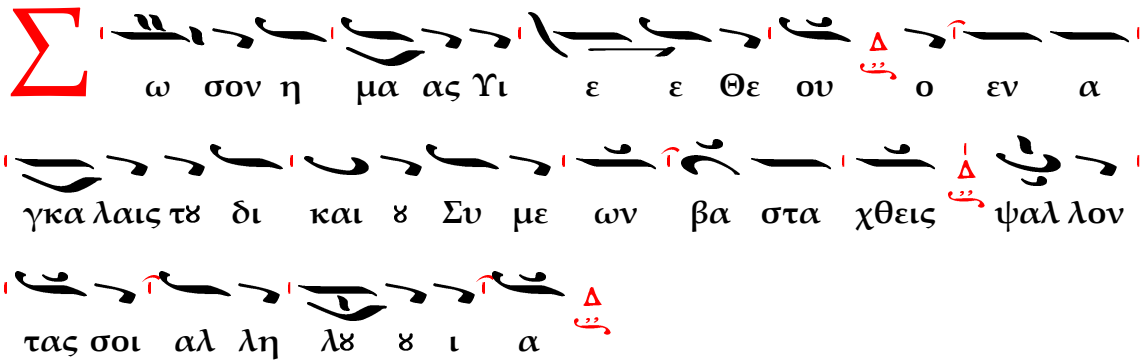

Στίχ. γ΄. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. (μδ΄ 6)

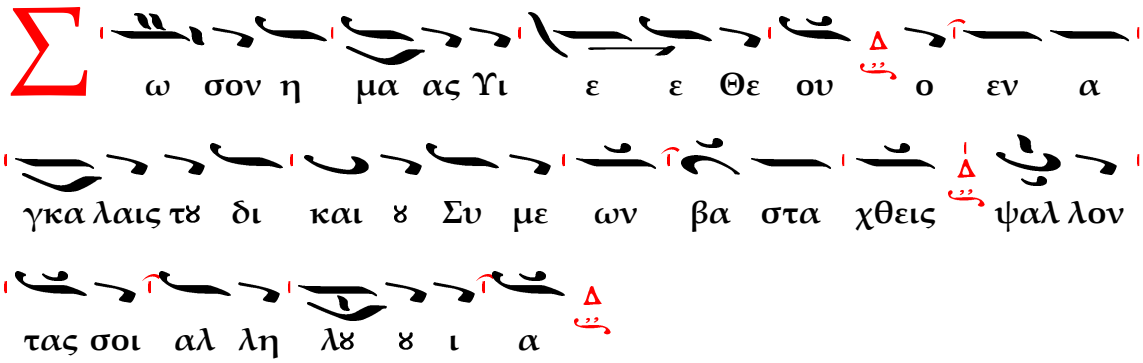

Στίχ. δ΄. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ΄ 7)

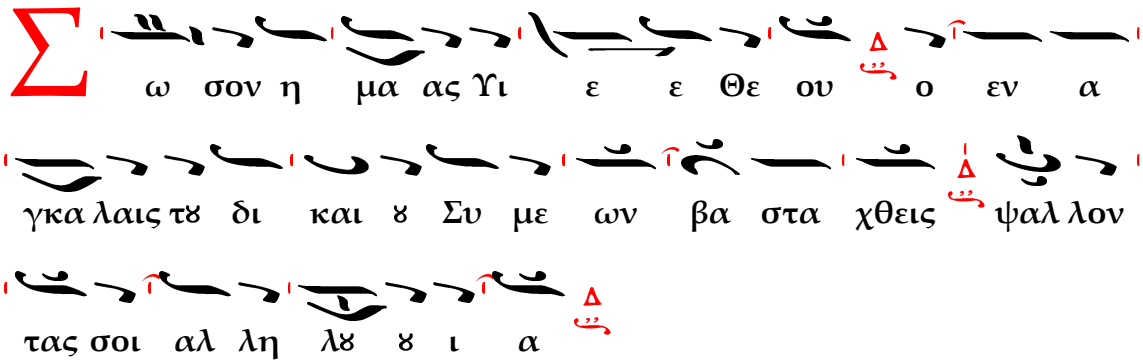

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

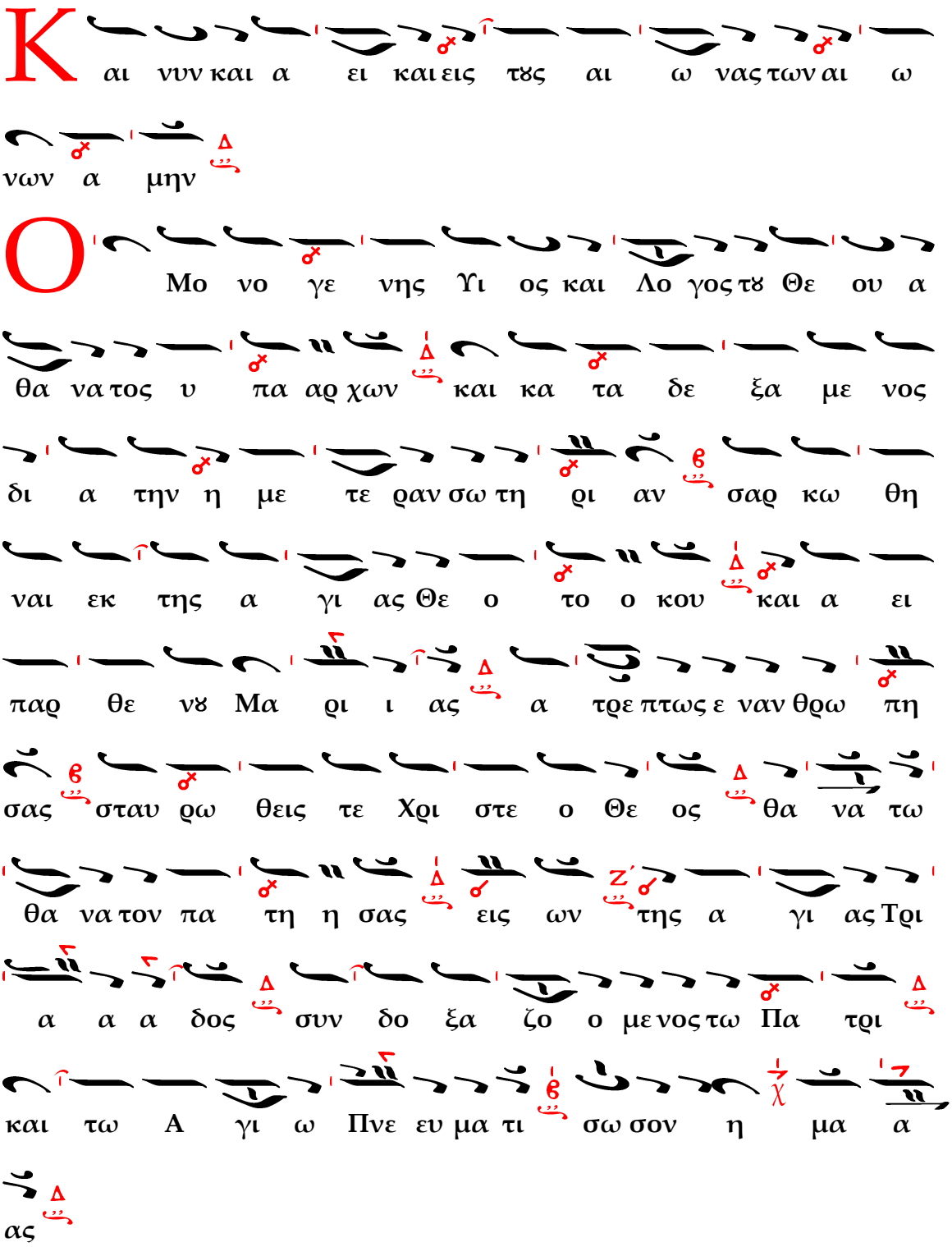

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος Πα

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. (μδ΄ 11)

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ΄ 13)

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

(μδ΄ 18)

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε

νε εκ σȣ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

ο συ νης Χρι ςος ο Θε ος η μων φω τι ζων τȣς εν

σκο τει ευ φραι αι νȣ και συ πρε σβυ τα δι και

ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω

την των ψυ χων η μων χα ρι ζο με νον η μιν και την

α να α στα α σιν

τὸ τέλος:

α να α στα α σι ι ι ιν

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Εγνω ω ρι σε Κυ ρι ος το σω τη ρι ον αυ

τȣ ε να ντι ον παν των των εθ νων σω σον η

μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γκα λαις τȣ δι

και ȣ Συ με ων βα στα χθεις

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

* * *

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργον)

Ἦχος ⸗ Πα

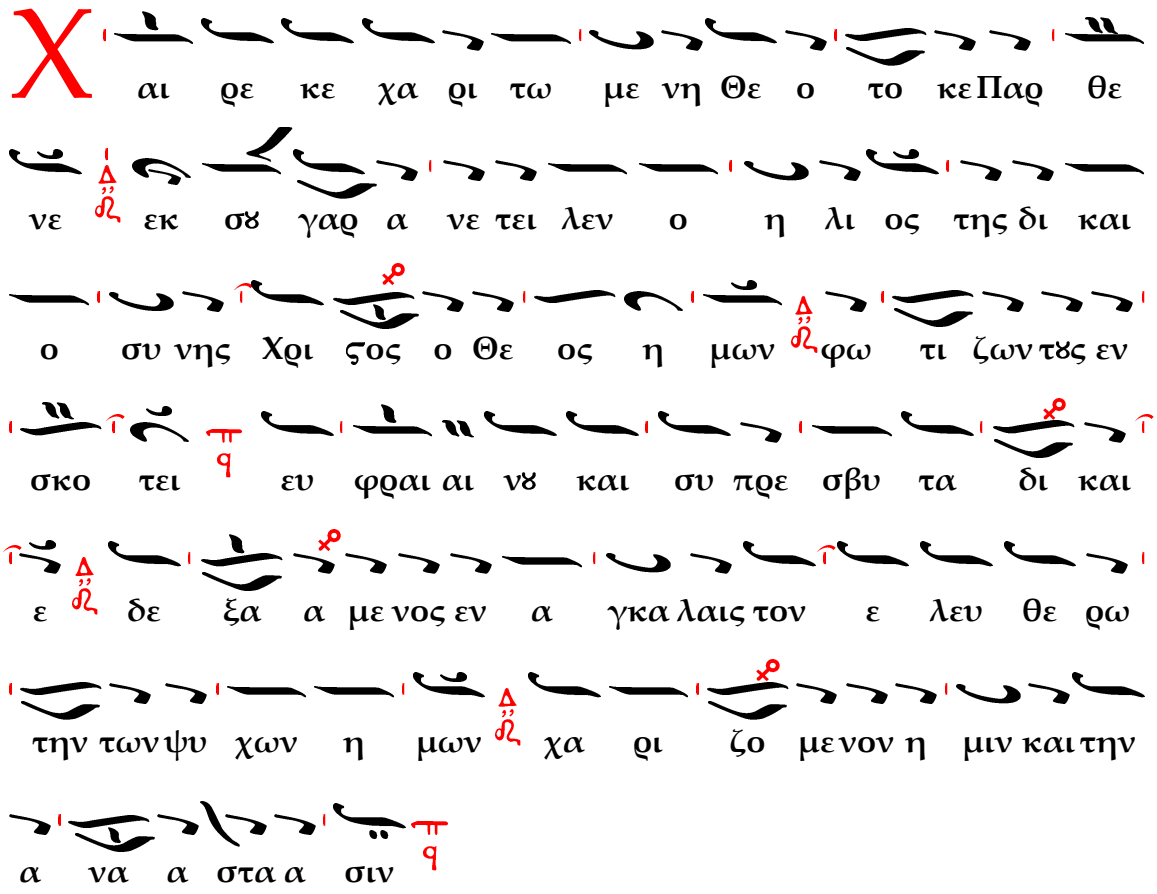

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ ἱεράρχου

Ἦχος ⸗ Δι

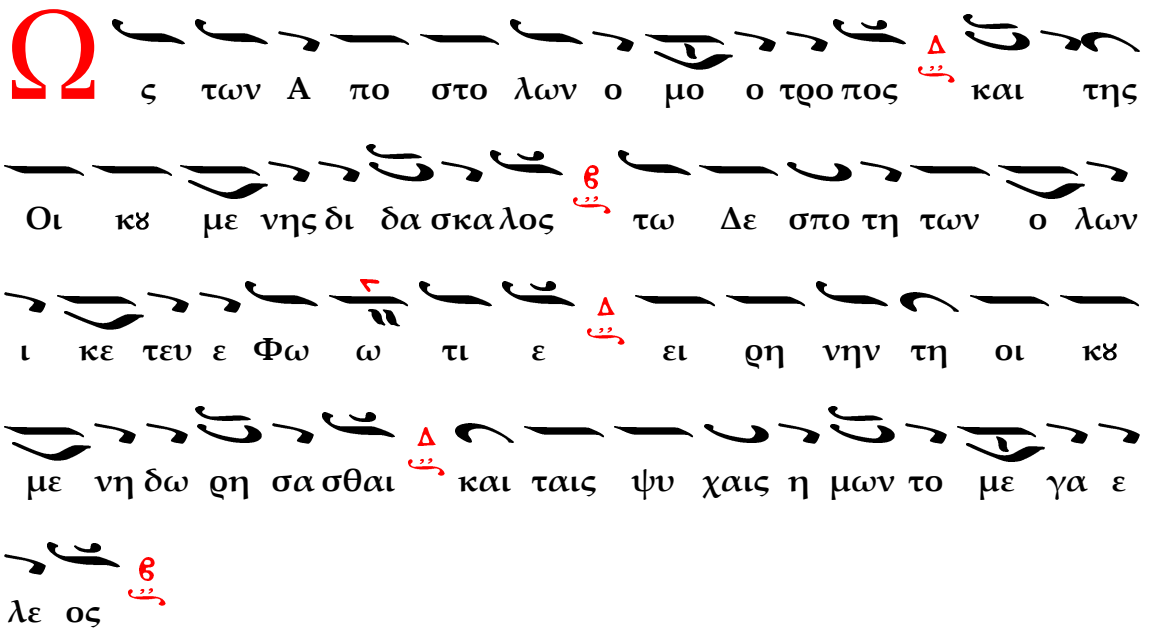

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Αὐτόμελον.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιε΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α΄ Φεβρουαρίου).
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργον)

Ἦχος Πα

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το κω
σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας ως
ε πρε πε προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας Χρι
στε ε ο Θε ος αλλ᾽ ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις
το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω
ο ο ος

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

Α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

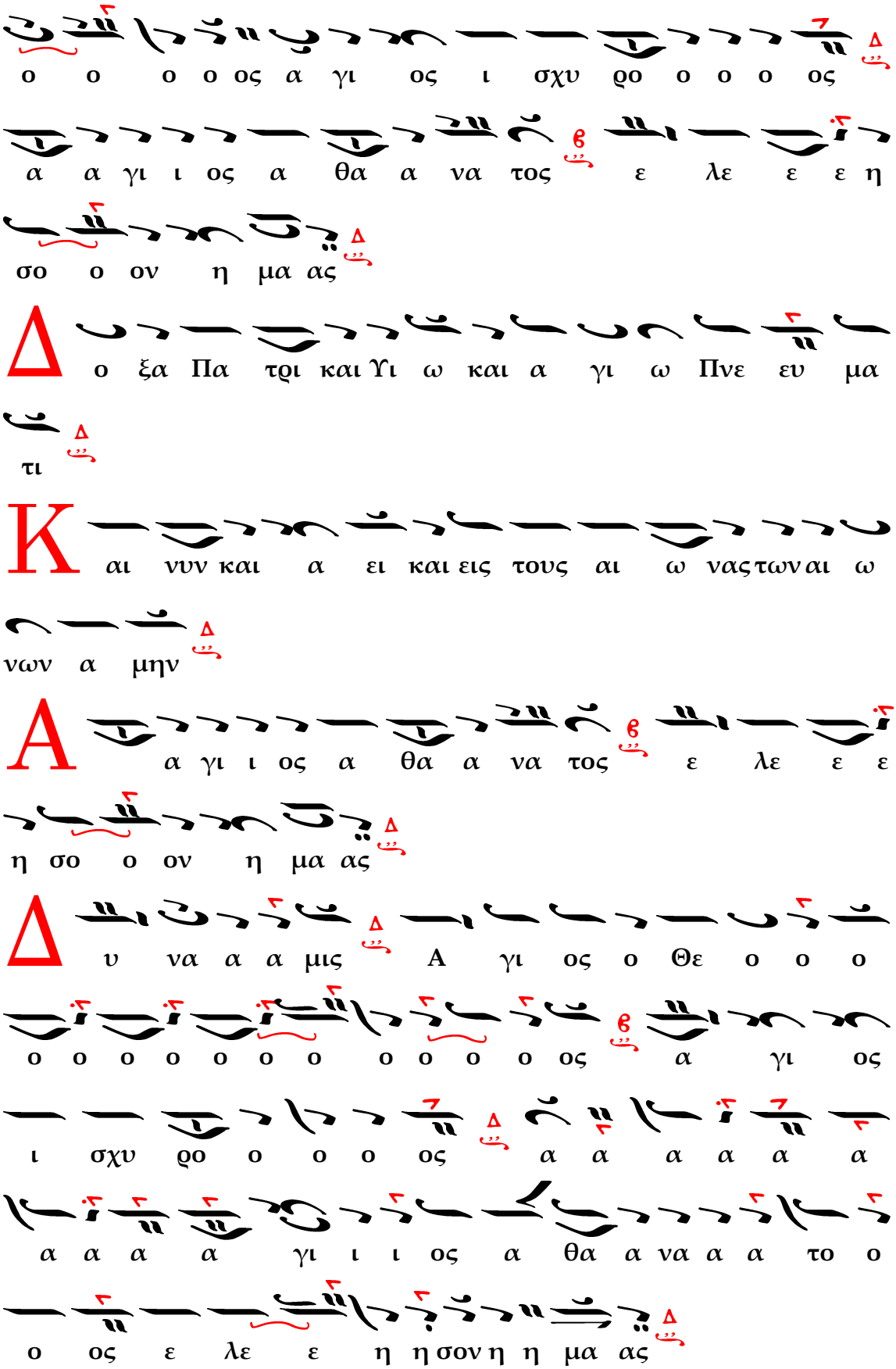
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα ας
Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι

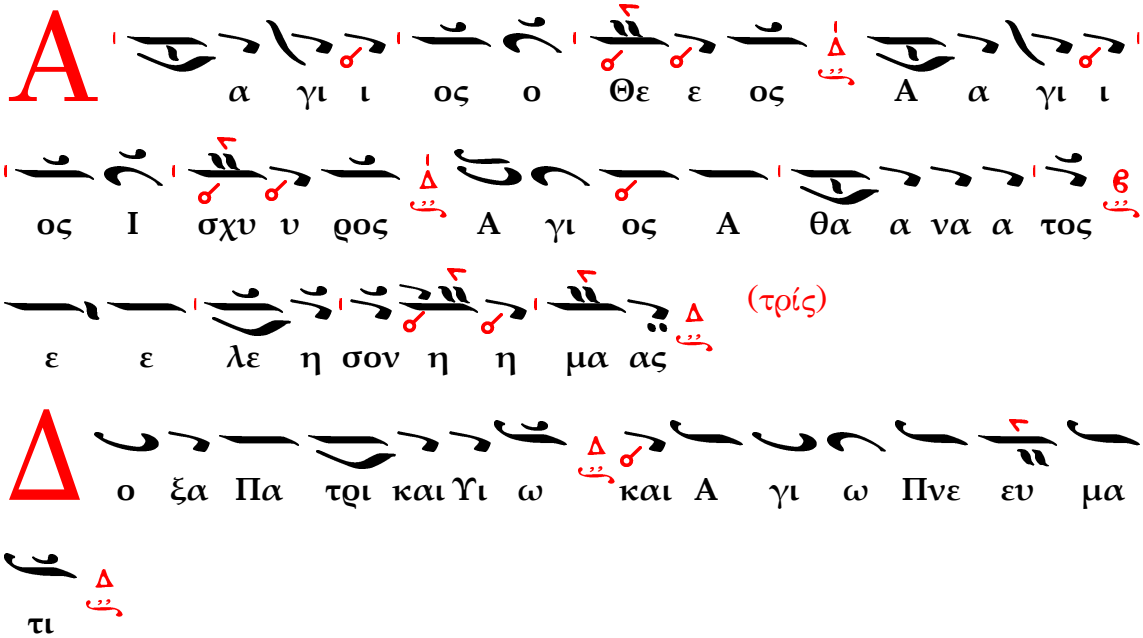

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι

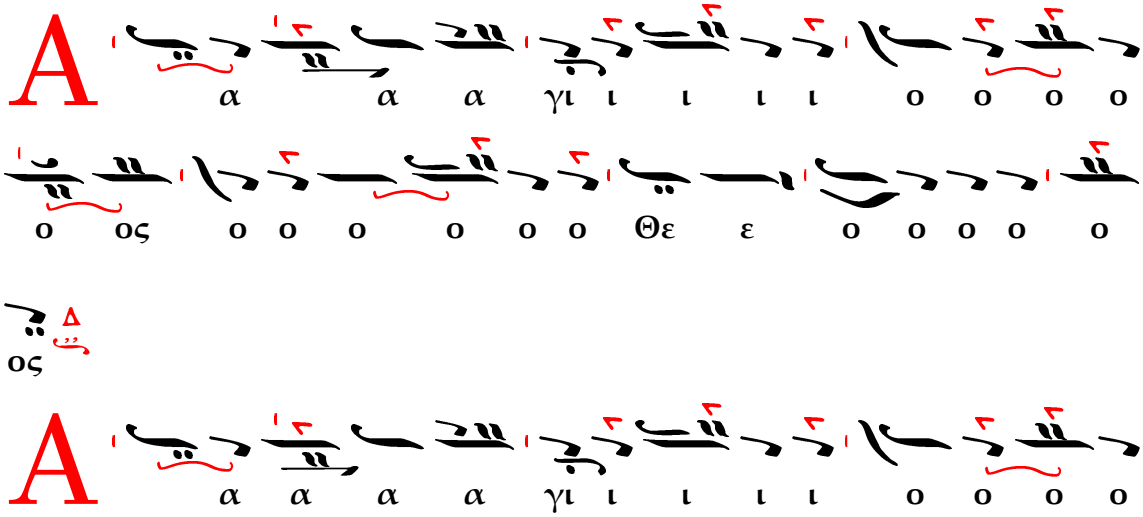

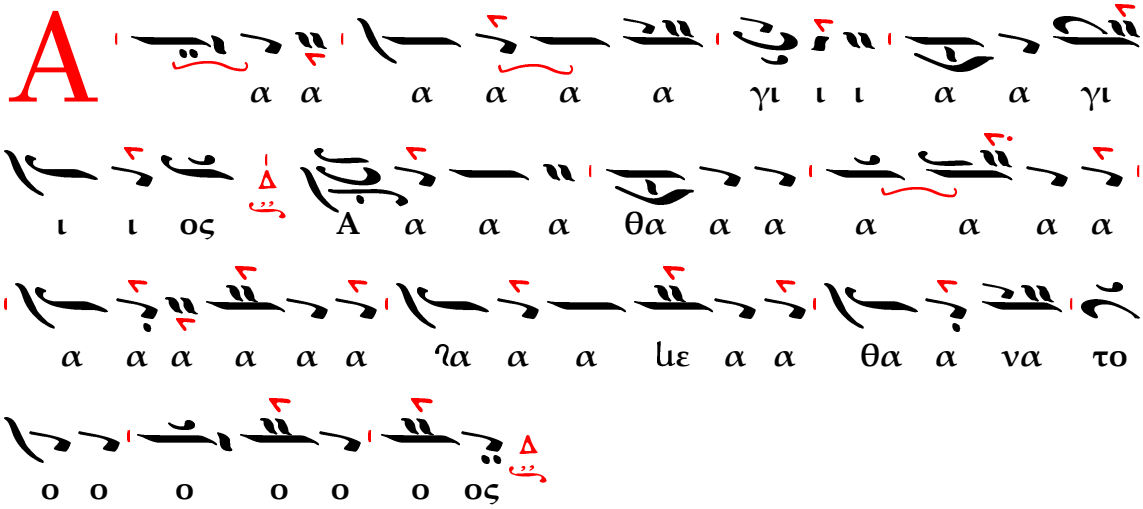

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι

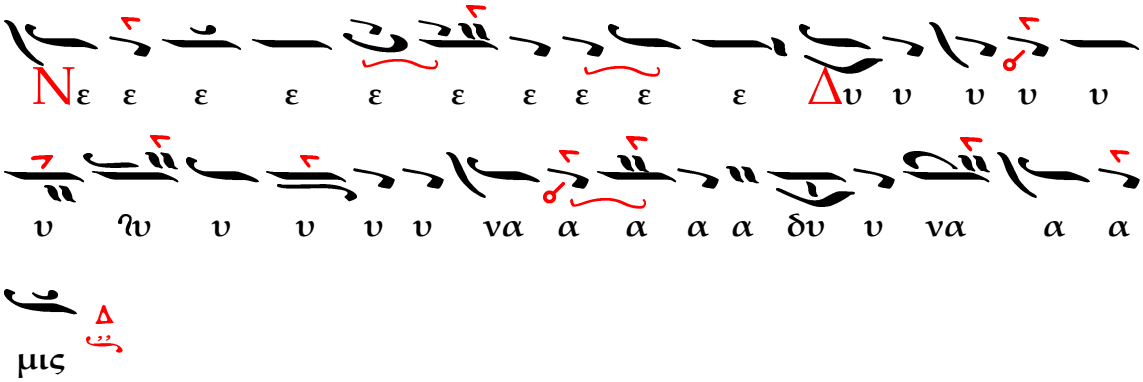

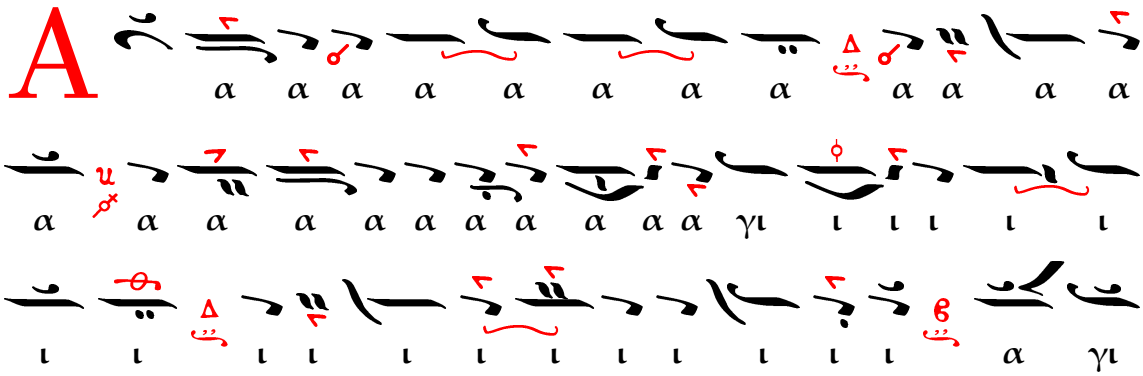

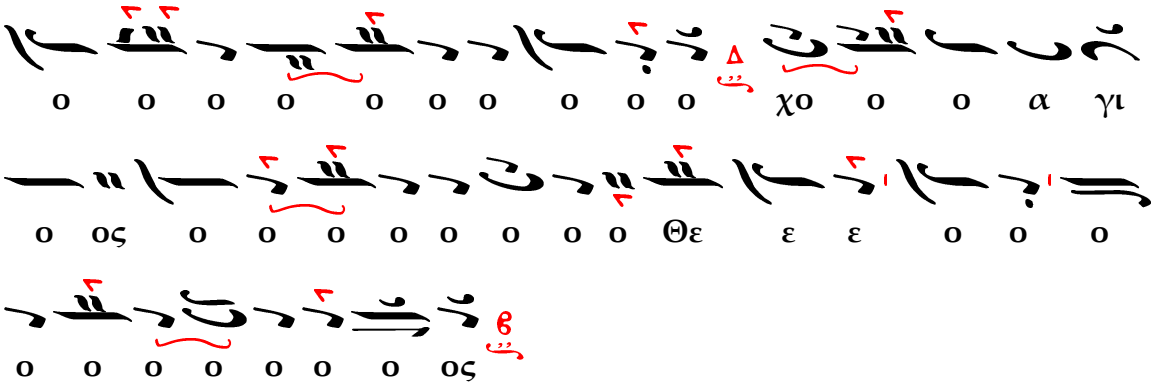
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι
ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος

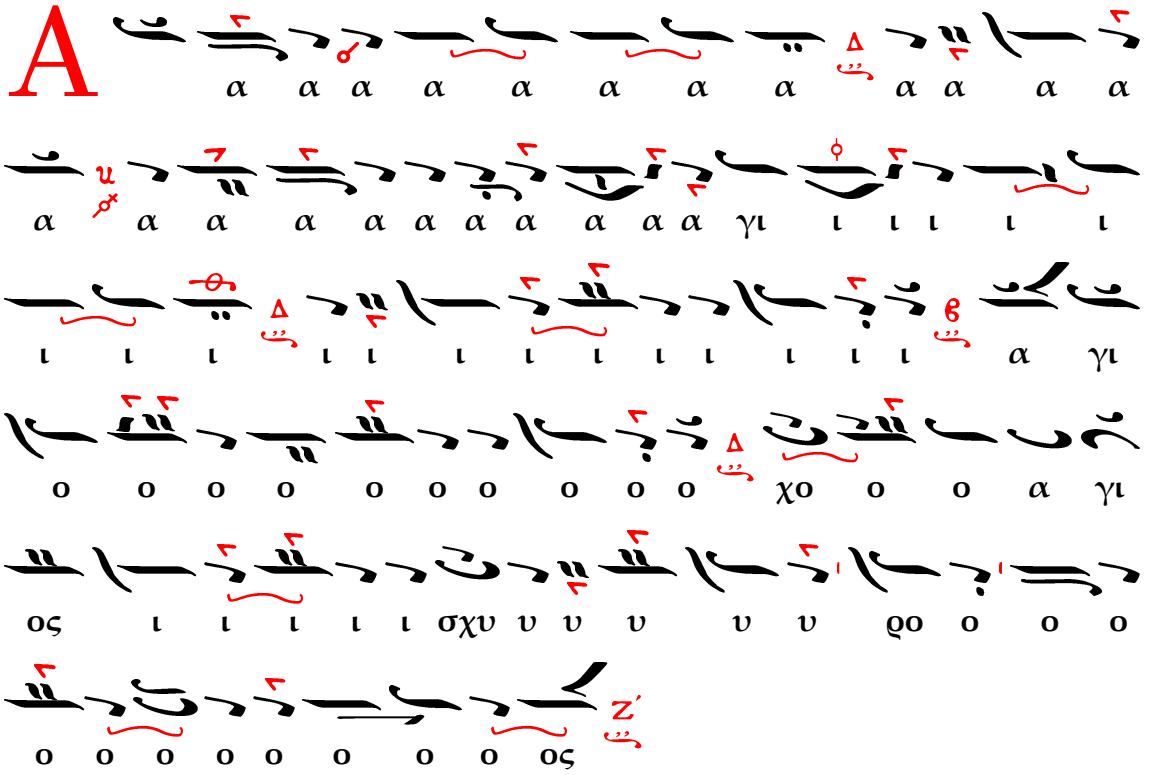
A
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι
ος ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος

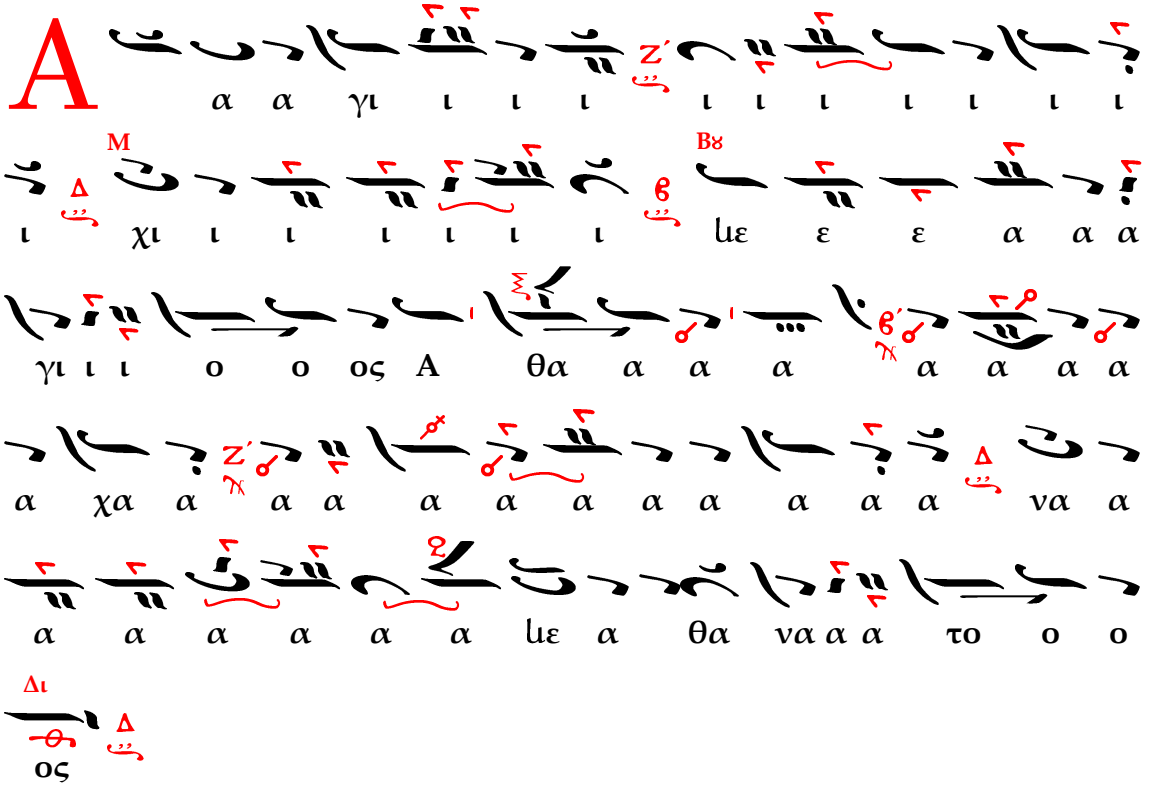
A
α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι χι ι ι ι ι ι ι Μι ιε ε ε α α α
γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α
α χα α α α α α α α α α α α να α
α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο
ος

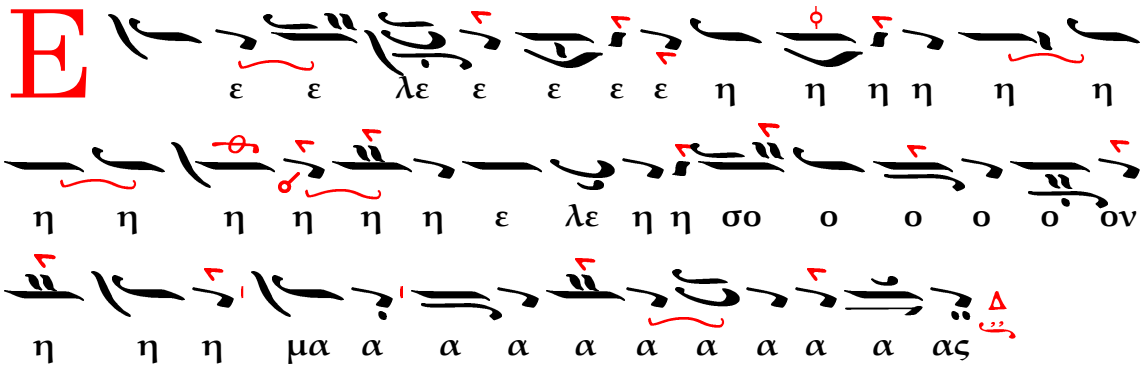

* * *

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἱεράρχου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἑβραίους (ζ΄ 26-28, η΄ 1-2).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς μη΄).

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μη΄ 4)

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μη΄ 2)

Ἢ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Πα

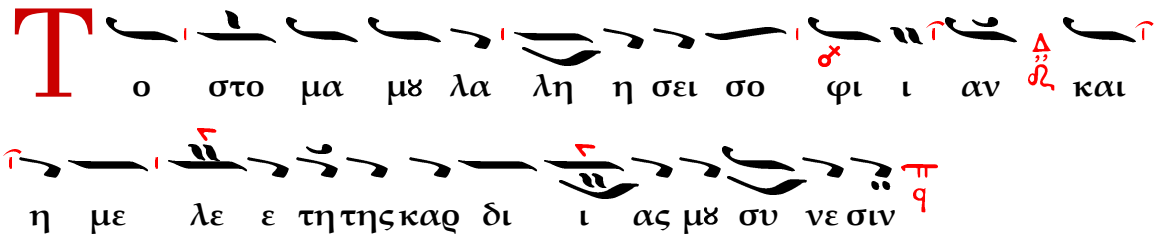

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μη΄ 2)

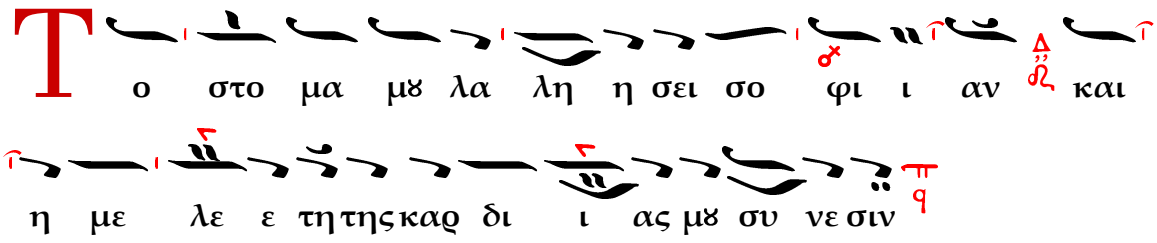

Στίχ. β΄. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μη΄ 5)

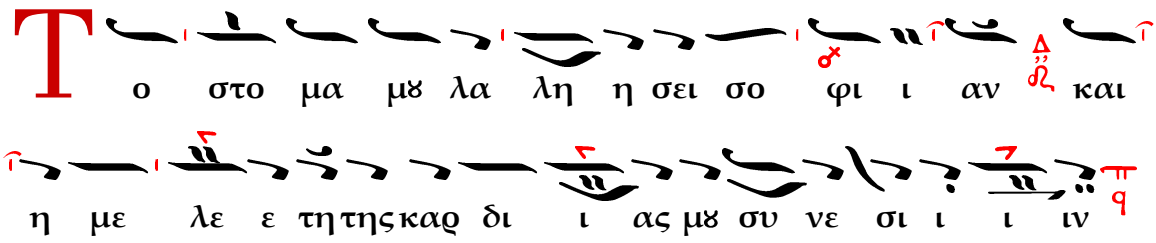

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ᾽ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὡς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς λϛ΄.

Ἦχος Δι

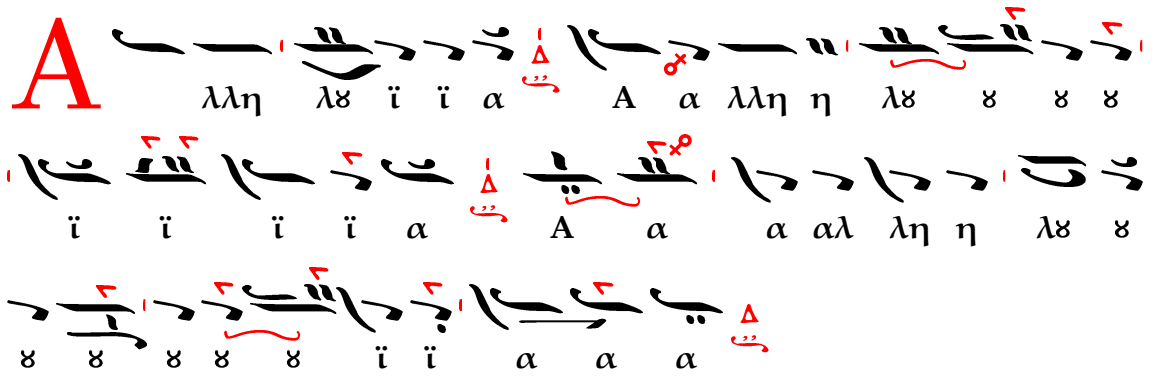

Στίχ. α΄. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν,

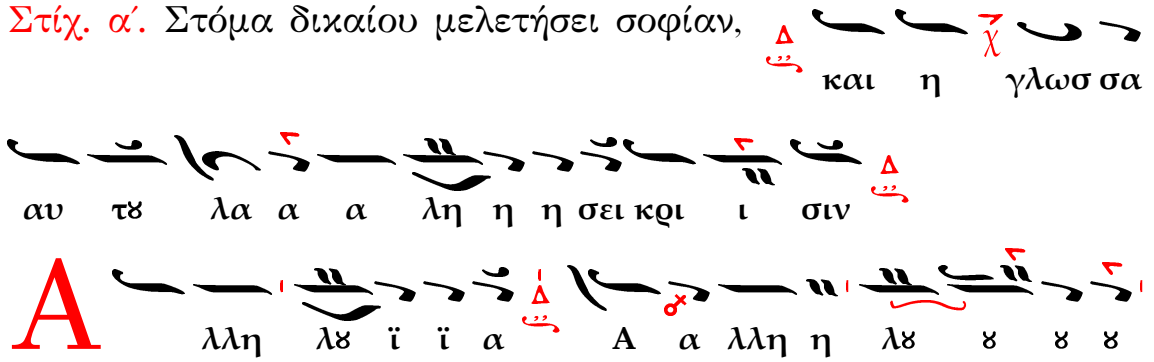

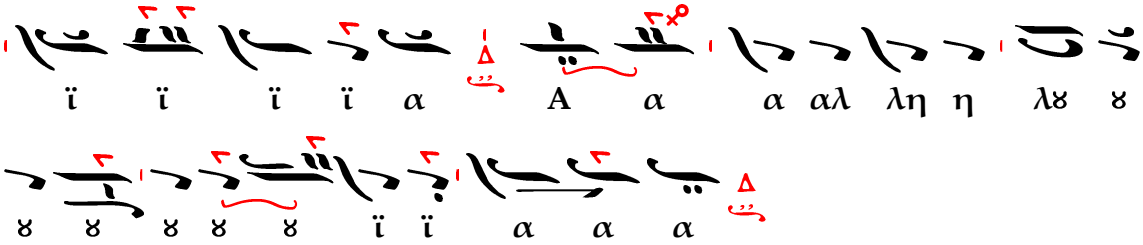

Στίχ. β΄. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων

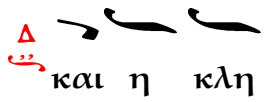

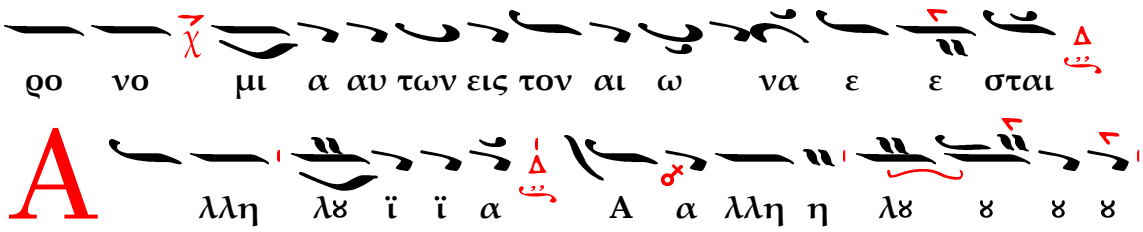

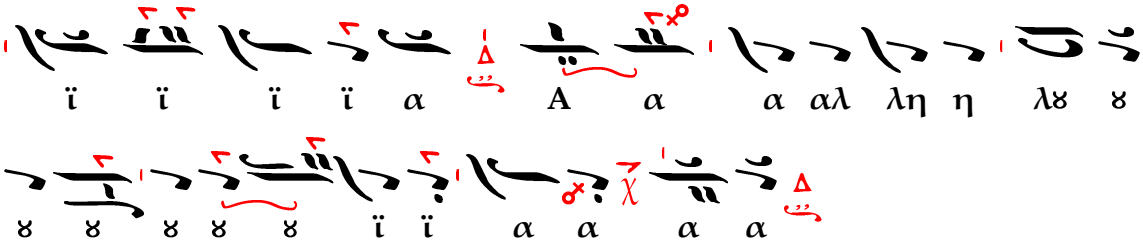

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι΄ 9-16).

(Ζήτει τῇ ΙΓ΄ Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Ἦχος ἐἐ Δι

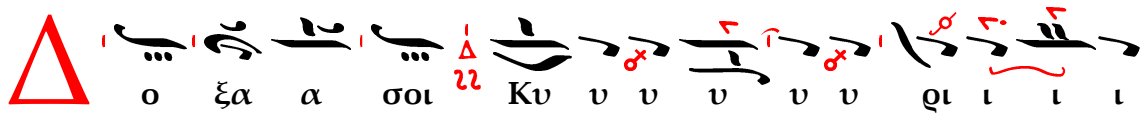

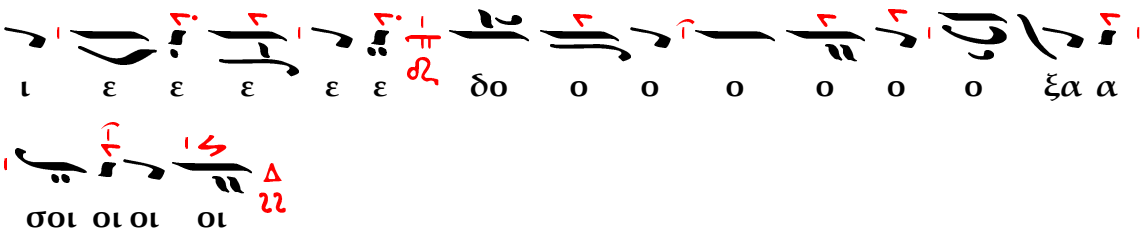

Χερουβικόν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

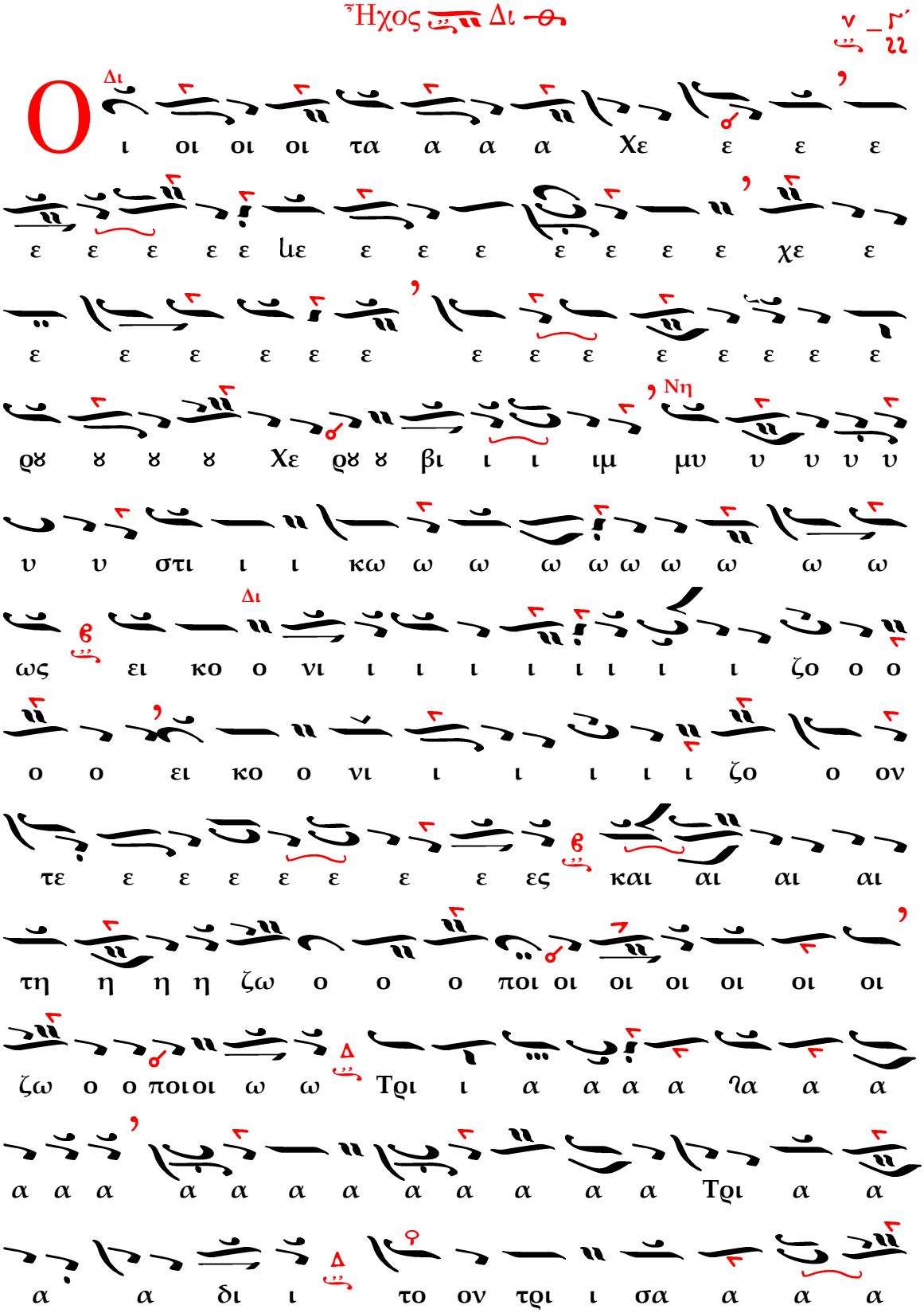

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϋ ϋ ϋ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϋ ϋ ϋ ϊ ϊ ϊ ϊ

α α α α α

Τὰ Λειτουργικὰ,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφὴ Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἀ Δι

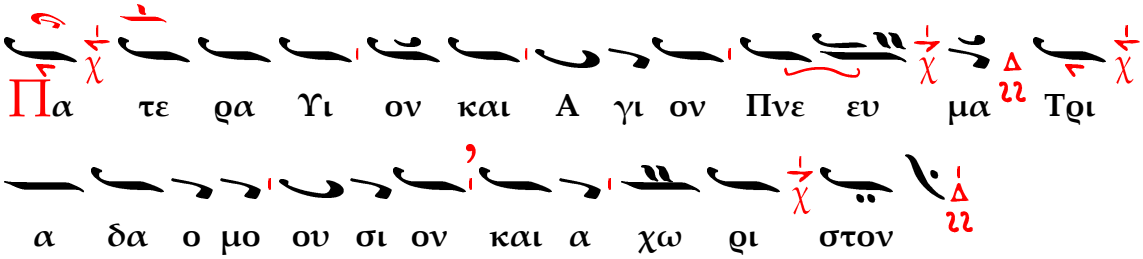

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

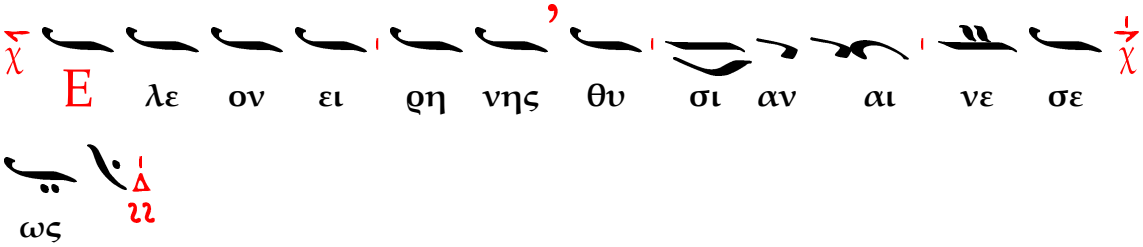

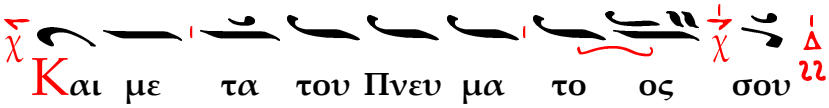

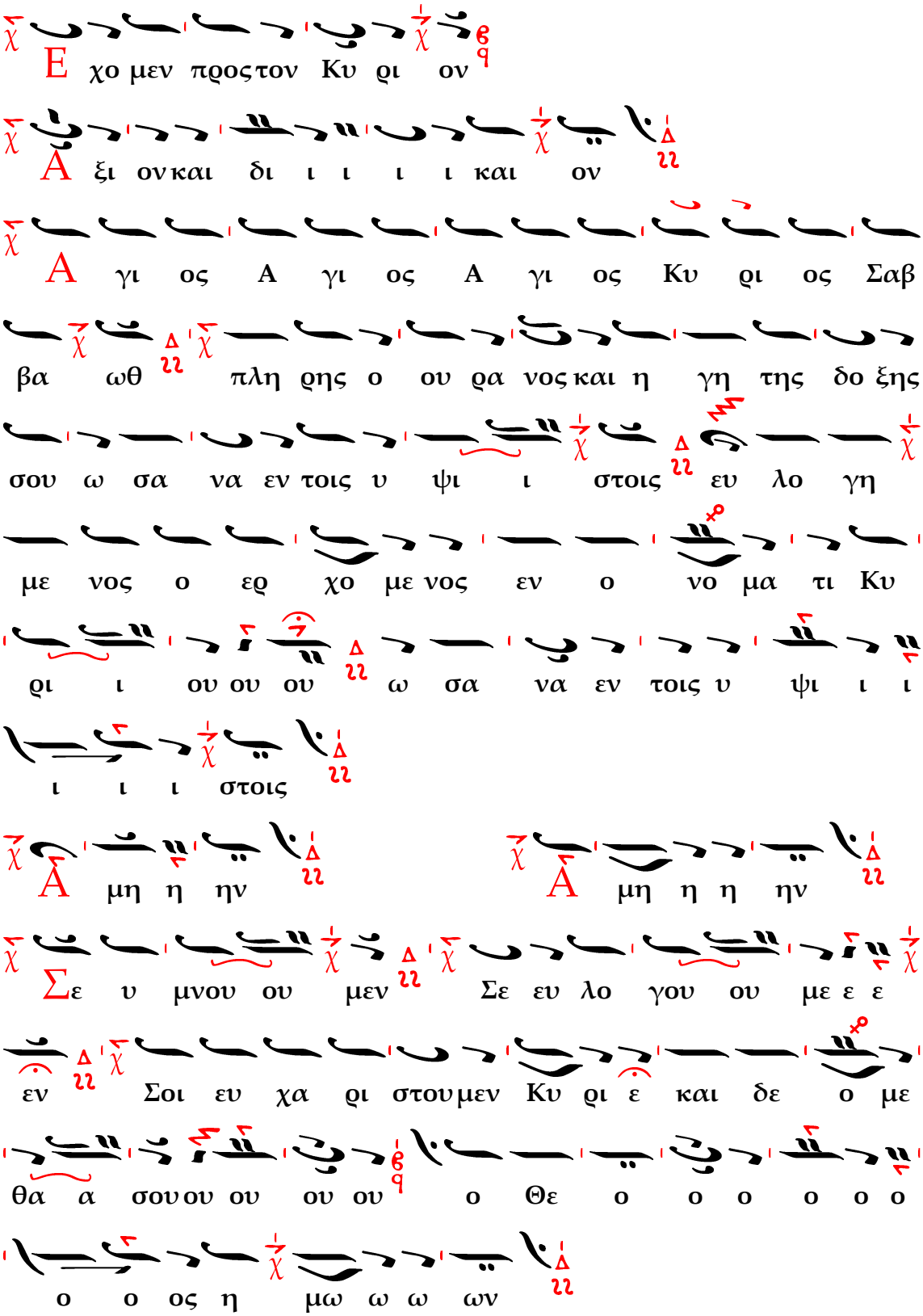

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

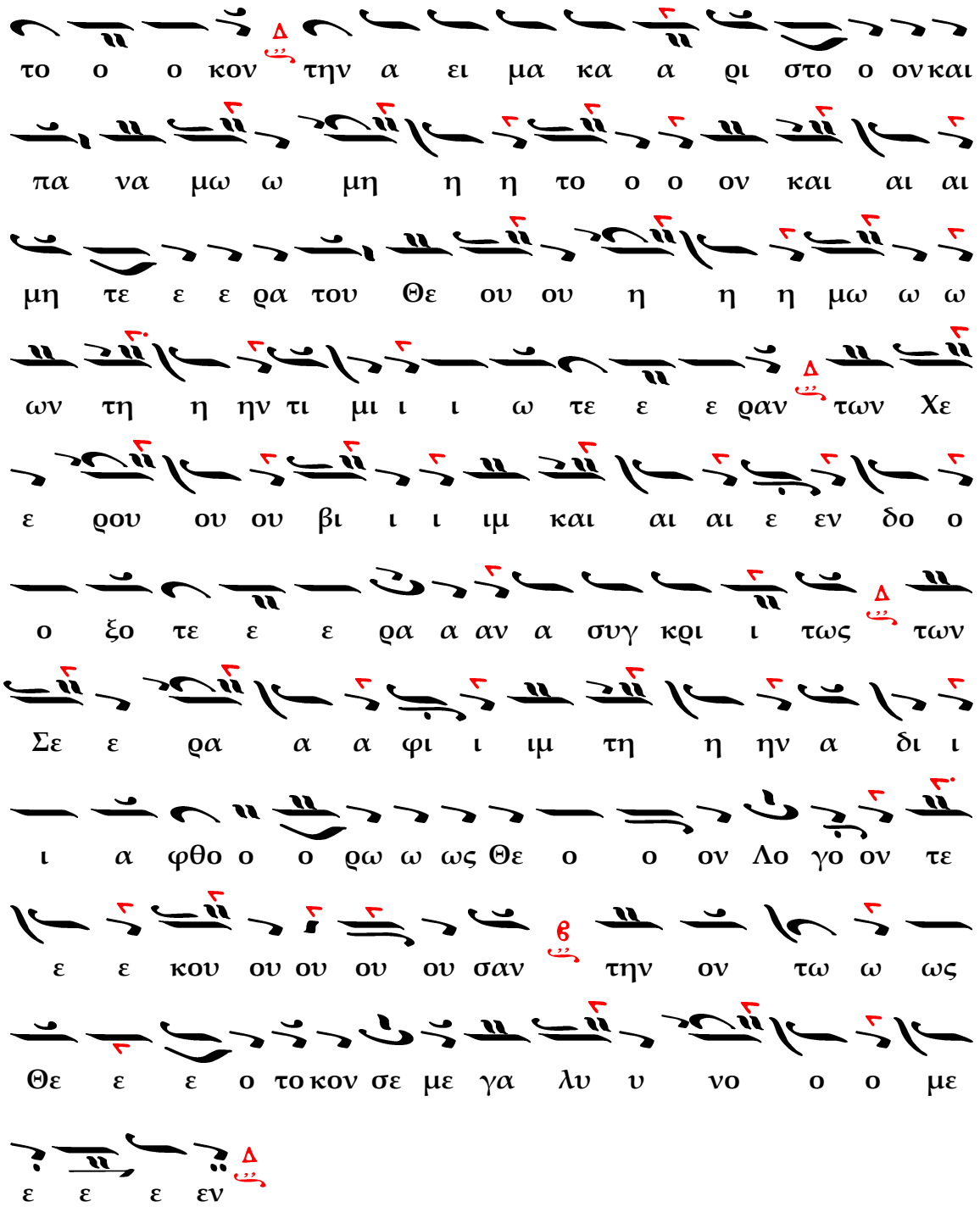

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βαρύς Ζω

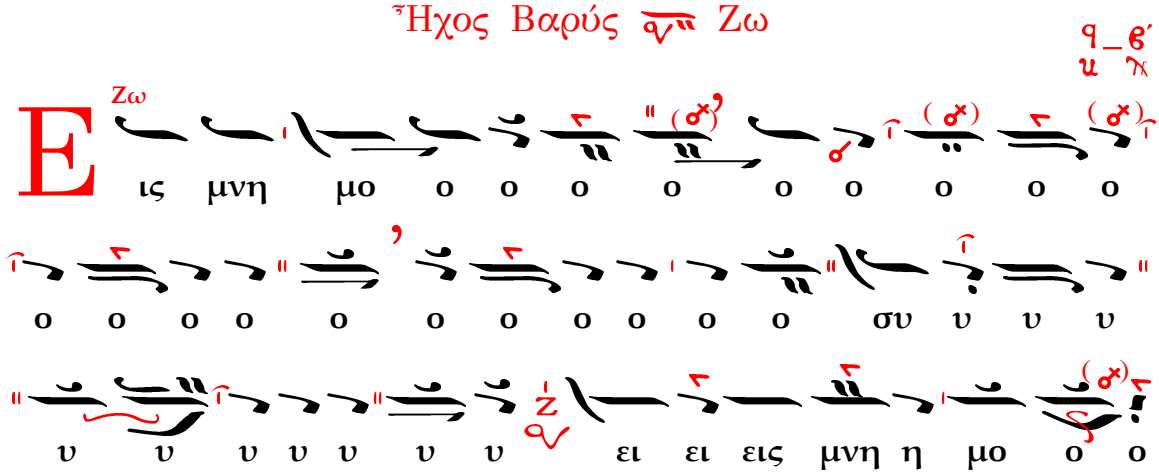

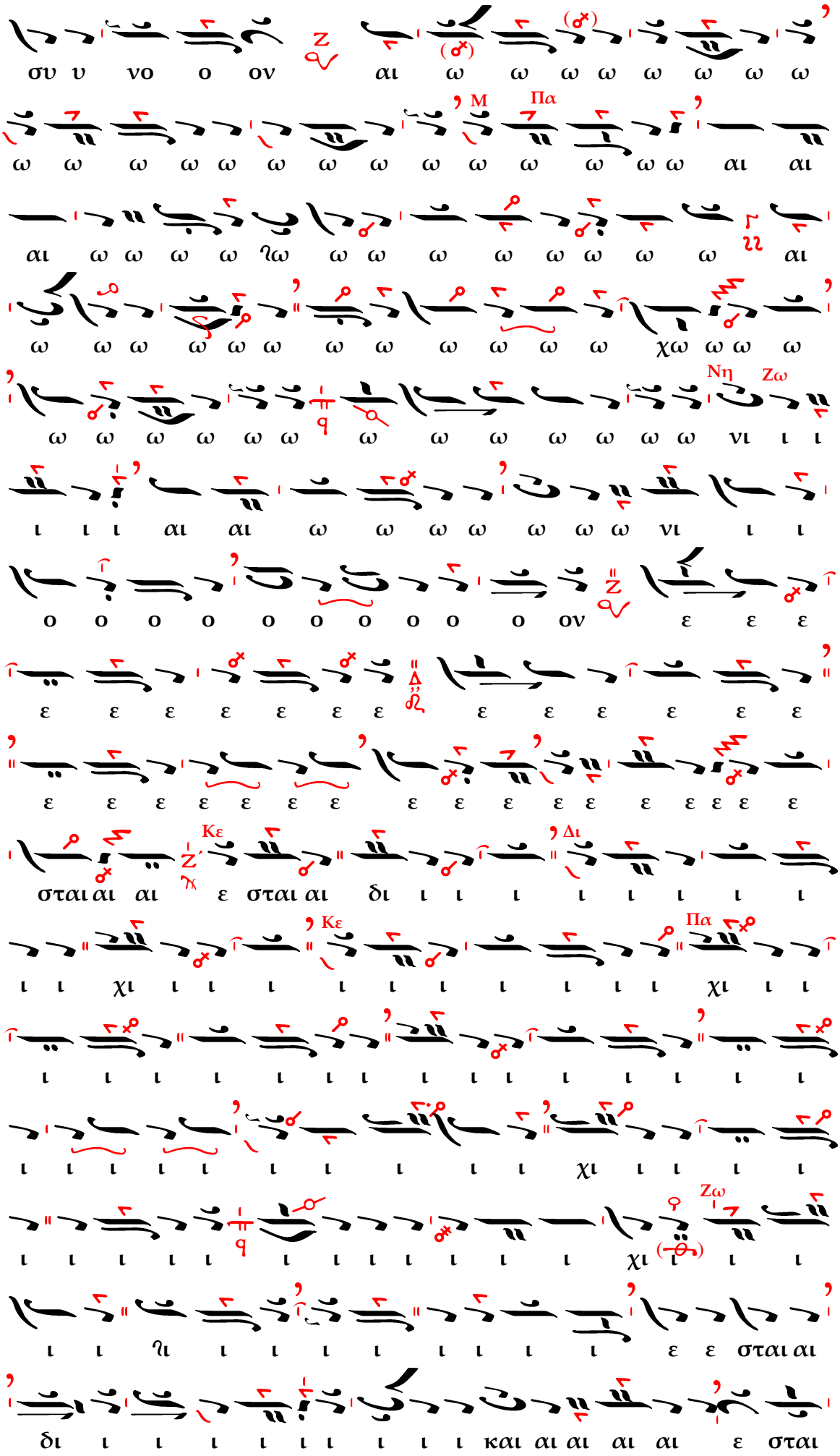
συ υ νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω
Μ Πα
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι
αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
Νη Ζω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι
ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Κε Δι
σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι
Κε Πα
ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι
Ζω
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι
ι ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε σται αι
δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι ε σται

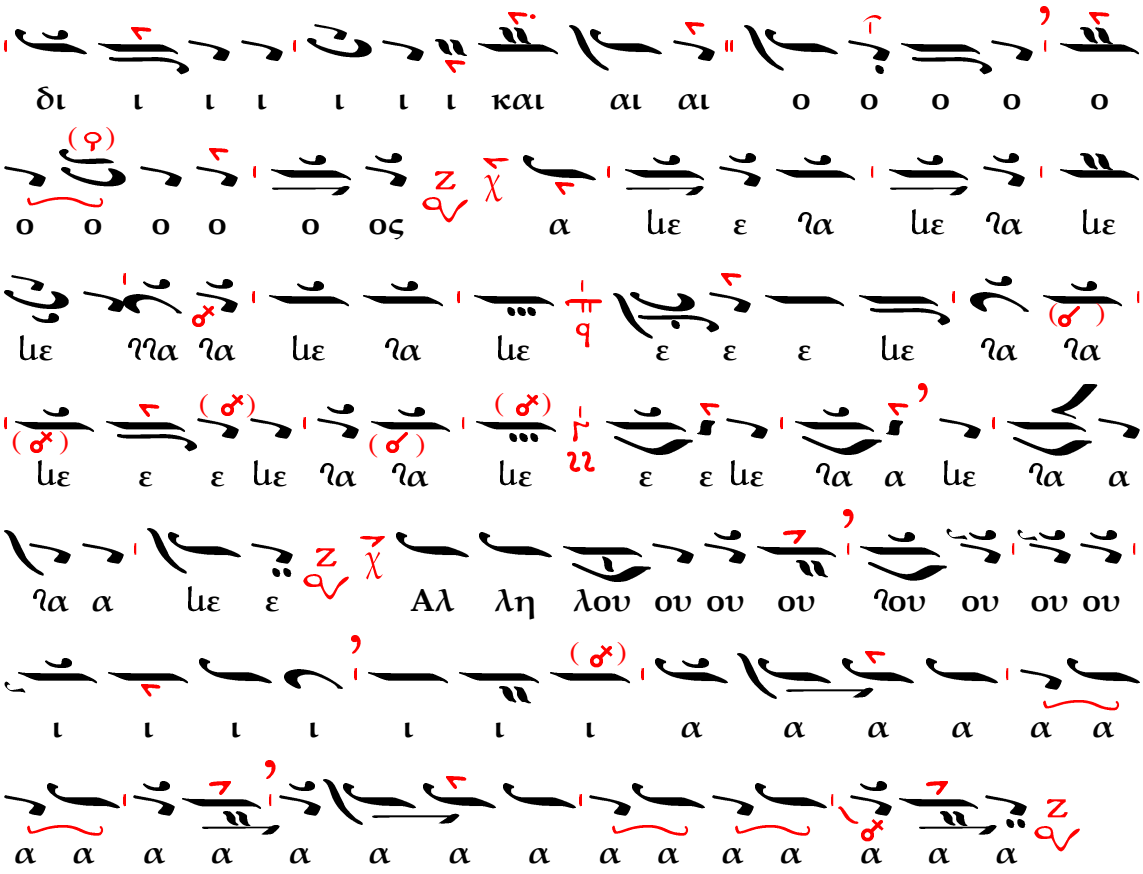

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἕλξεων, ὡς καί τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἕλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι

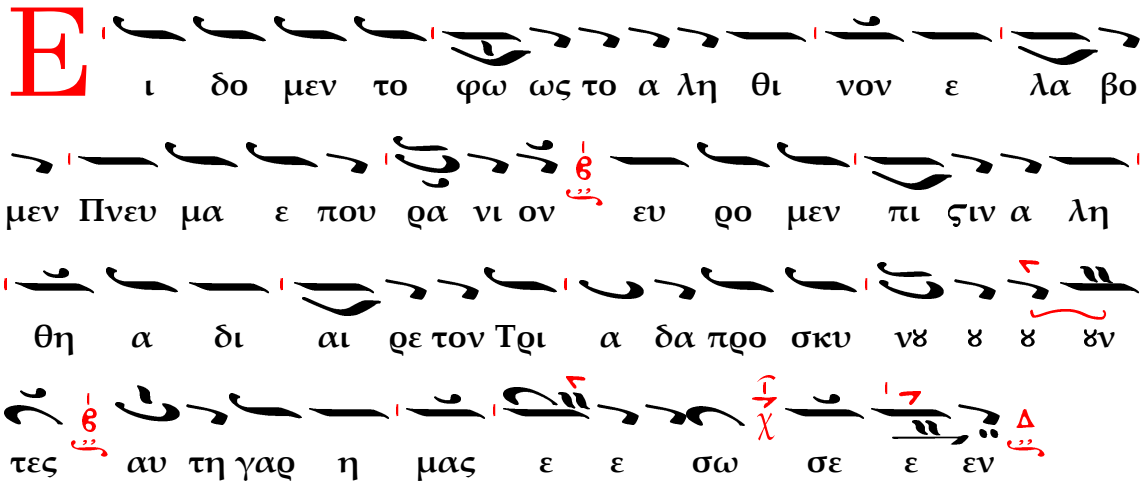

Ἦχος πλ. Δι θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σȣ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σȣ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σȣ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σȣ

Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη

λȣ ϊ α α α

Ἦχος πλ. Δι θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ȣ ευ λο γη με

νον α πο τȣ νυν και ε ως τȣ αι ω ω νος (δὶς)

Το ο νο μα Κυ ρι ȣ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τȣ νυν και ε ως

τȣ αι ω ω νο ο ος